

DARBININKAS

Vol. XC, Nr. 6 (40)

341 Highland Blvd, Brooklyn, NY 11207

Birželis - June 2005

Okupaciją ir komunistinę priespaudą Lietuvai atnešė Antrojo Pasaulinio karo pabaiga

Gegužės 9 d. Maskvoje iškilmingai buvo paminėta Antrojo pasaulinio karo pabaigos ir laimėjimo prieš fašizmą 60-ties metų sukaktis. Pabaltijo valstybėms karo pabaiga reiškė ne taiką, bet dar naują 45-keris metus trukusią rusų okupaciją.

JAV prezidentas George W. Bush dalyvavo toje šventėje, tačiau prieš vykdamas į Maskvą, jis gegužės 6–7 lankėsi Rygoje ir pasimatė su visų trijų Pabaltijo valstybių prezidentais. Savo kalboje JAV prezidentas pasakė: "Centrinės ir rytų Europos šalių nelaisvė sovietų valdymo laikotarpiu buvo viena didžiausių istorinių neteisybių"... Po susitikimo, spaudos konferencijos metu G.W. Bush dar patvirtino, kad Baltijos šalys yra ne tik laisvos valstybės, bet ir pavyzdys kitoms, kaip įgyvendinti demokratines vertybes. Jis gyrė šių šalių ūkį, žodžio laisvę, integravimosi į Europos Sąjungą ir NATO procesus.

Kaip spauda į tas iškilmes reagavo ir aprašė, čia spausdiname keliolika ištraukų iš įvairių spaudos agentūrų.

Karo pabaiga Baltijos šalims reiškė okupaciją, teigia JAV prezidentas

Antrojo pasaulinio karo pabaiga Baltijos šalims atnešė okupaciją ir komunistinę priespaudą, šeštadienį, gegužės 7 d. pasibaigus viršūnių susitikimui su Lietuvos, Latvijos ir Estijos lyderiais pareiškė Jungtinių Valstijų prezidentas George W. Bush.

"Aš pripažįstu, kad Vakarams Antrojo pasaulinio karo pabaiga reiškė taiką, bet Baltijos šalims ji atnešė okupaciją ir komunistinę priespaudą", - kartu su Latvijos prezidentė Vaira Vyke-Freiberga, Estijos prezidentu Arnoldu Ruutel ir Lietuvos vadovu Valdu Adamkumi surengtoje spaudos konferencijoje sakė G.W. Bush.

"Amerikos žmonės niekada nepamirš okupacijos ir komunistinės priespaudos", - teigė prezidentas. Žurnalistų paklaustas, ar gegužės 9 d. per Pergalės antrajame pasauliniame kare 60-mečio iškilmes paragins pripažinti Baltijos šalių okupaciją ir Rusijos prezidentą Vladimir Putin, G.W. Bush išsisuko nuo tiesaus atsakymo.

"Mano požiūris į šį klausimą yra labai aiškus. Ir mano šalies pozicija nuo pat tos akimirkos, kai okupacija prasidėjo, labai aiški. Visą šį laiką mes palikome plė-

Prezidentas George W. Bush

vesuoti jūsų nepriklausomų šalių vėliavas prie jūsų ambasadų. Mes niekada nepripažinome šios okupacijos", - teigė G.W. Bush.

Kartu JAV prezidentas paragino žvelgti į ateitį. "Manau šis istorinis momentas leidžia mums trumpam atsigręžti į istoriją ir judėti toliau. Aš visiškai suprantu jūsų pyktį... šiuo, okupacijos, klausimu. Aš tai aiškinau ponui Putin ir jis tai supranta. Jis supranta jūsų nuoskaudas, todėl aš tikiuosi, jog mes galėsi-

me pereiti į kitą istorijos fazę, kurioje mes galėsime kalbėti apie laisvą visuomenę", - sakė G.W. Bush.

Jis gyrė Baltijos žmonių "drąsą ir ryžtą" bei ragino kitas šalis imti iš jų pavyzdį, kaip stiprinti demokratijos principus.

"Mes gyvename ypatingais laikais, ir trys Baltijos valstybės yra pajėgios padėti Rusijai bei kitoms šalims pamatyti gyvenimo laisvoje visuomenėje naudą", - sakė G.W. Bush. "Svarbus šių trijų šalių pavyzdys yra ne tik tas, kad jos tapo laisvomis visuomenėmis, bet ir tas, kad jos išmoko prisitaikyti prie laisvos visuomenės sąlygų, - kalbėjo G.W. Bush. - Jų ekonomikos klesti, žmonėms leidžiama reikšti savo nuomonę ir dėl to, kad jos buvo priimtos į ES ir NATO, pasaulis geriau gyvena".

Tačiau visas pasaulis privalo "išmokti jūsų skausmingos istorijos pamoką - kad tironija yra blogis", sakė JAV prezidentas. "Jūsų drąsa ir ryžtas mane įkvėpia", - pareiškė jis ir pridūrė niekada neleisiant sunaikinti laisvos visuomenės.

Pagal Elta

"Washington Post": V. Putinui derėjo atsiprašyti už Baltijos šalių okupaciją

Vakarų spauda pastarosiomis savaitėmis itin daug dėmesio skyrė Baltijos šalių ir Rusijos santykiams.

(nukelta į 6 psl.)

Gal išeivijai žinotina?

Kas dedasi Lietuvoje

VD u-teto septyni istorijos magistrantai šaltose Lietuvių Išeivijos Instituto patalpose Kaune gegužės 17 d. skaitė referatus išeiviškomis temomis: Milena Pavlova – “Vytauto Jono Bagdanavičiaus ‘Tautos samprata ir lietuvių tautos individualybė’”; Arūnas Antanaitis – “Ateities Lietuva liberalų ir Lietuvių fronto bičiulių tekstuose”; Kristina Matulevičiūtė – “Požiūris į likusiuosius Lietuvoje 1975 – 1980”; Justina Armonaitė – “Ten ir čia – lenkų egzilų požiūris į likusiuosius tėvynėje atspindžius žurnale ‘Kultūra’”; Mindaugas Šeigžda – “Jaunosios kartos ugdymas lietuvių išeivijoje”; Andrius Medzevičius – “Moteris lietuvių išeivijoje”; Laima Bucevičiūtė – “Kūryba egzilyje”.

Daugumos jų parašytus darbus teigiamai vertinti vargu būtų galima. Į išeiviją referatų autoriai daugiausia žiūrėjo per Vytauto Kavolio ir prezidento Smetonos autoritarinio režimo architekto Vinco Rastenio akinius. Išeivijoje Rastenis pasidarė “liberalas” ir skelbė, kad išeiviai, kaip suinteresuota šalis, prieš komunizmą liudyti negali ir pranašavo, kad Lietuvos atstovybė Washingtone bus uždaryta. Bet išeiviai liudijo, ir daug gera Lietuvos laisvės labai padarė. O atstovybė ne tik nebuvo uždaryta, bet jos statusas dėka baltų solidarumo sustiprintas. (Vienas autoritetingas asmuo rašančiam privačiai pasakė, kad netolimas laikas, kada Lietuva išeivijai už atliktą darbą kovoje dėl Lietuvos laisvės oficialiai padėkos).

Vienu dalyku betgi reikia džiaugtis, kad šiame seminare jaunieji istorikai jau prisiliečia prie “neliberalų” šaltinių. Gabesnieji ir savarankiškieji tikrai jais susidomės ir tada prasidės nepolitizuotas ir neideologizuotas išeivijos istorijos tyrinėjimas.

“Į Laisvę” žurnalas nr. 148 (185), suredaguotas naujojo redaktoriaus istoriko Vidmanto Vitkausko pasiekė skaitytojus. Redaktorius yra Juozo Lukšos vardo katalikiškos gimnazijos Garliavoje direktorius. Viršelį puošia prof. Juozo Brazaičio nuotrauka, o žurnalo puslapiuose telpa platesnio dėmesio verti straipsniai, kaip: arkivyskupo Sigito Tamkevičiaus – “*Politinis, visuomeninis ir religinis gyvenimas*”, Antano Tylos – “*Nepriklausomybės aktas ir lietuvių tautos politinė savimone*”, Vytauto Antano Dambravos – “*Lietuvių tauta ir jos vadai*”, pasikalbėjimai su ambasadore prie NATO Ginte Damušyte ir (šiuo metu politiku) Petru Auštrevičiumi, dr. Mindaugo Bloznelio – “*Lietuvos išlaisvinimo tarnyba*”, Algio Kašėtos – “*Nepriklausoma Lietuva – partizanų vizija ir tikrovė*”, Algirdo Patacko – “*Neprašuvo nei vienas kraujo lašas*”, Vytauto Volerto – “*Mūsų dvidešimtiesis šimtmetis*” ir kitų autorių rašiniai. Save kukliai pristato ir savo pažiūras į nervingus viešojo gyvenimo reiškinius Redaktoriaus pastabose išsako žurnalo redaktorius. Duoklę literatūrai atiduoda talentingos autorės – buv. šio žurnalo redaktorė Aldona

Žemaitytė “*Tylusis rezistentas Vytautas Kubilius*” straipsnį įdomiai suriša su Vytauto Kubiliaus knyga “*Birutė Pūkelevičiūtė – aktorė ir rašytoja*”, o žinoma literatūrologė Viktorija Skrupskelytė profesionaliai recenzuoja Tatjanos Maceinienės naują knygą “*Pra-džioje buvo žodis*”.

“Įvykiai ir darbai” skyriuje skaitome trumpas Lietuvos ir išeivijos gyvenimo aktualijas, “*Laiškų*” skyrius ateityje reikia manyti augęs, o taip pat tikėtis, kad atsiras ir žurnalo vedamieji.

Su žurnalo artimiau susipažinti galima internetinėje svetainėje www.i-laisve.com, o JAV ir Kanados lietuviai žurnalą gali užsisakyti per administratorių Joną Prakapą, 14 Thelma Dr., Bakersfield, CA 93305. USA. Kaina metams 15 JAV dolerių.

j.k.

Nepaisant 6,7% augusios šalies ekonomikos, maisto produktams skiriama Lietuvos gyventojų išlaidų dalis pernai padidėjo, o išlaidų dalis apsilankymams viešbučiuose, kavinėse ir restoranuose sumažėjo. Maisto produktams ir nealkoholiniams gėrimams Lietuvos gyventojai pernai skyrė 38,8% (beveik 200 litų) visų savo vartojimo išlaidų - 0,4 procentinio punkto daugiau nei 2003 m. “Palyginti su Europos Sąjungos senbuvėmis, Lietuvoje maistui skiriama išlaidų dalis yra daug didesnė. Kitose šalyse ši išlaidų dalis sudaro ketvirtadalį ir varijuoja nuo 20 iki 28%. Pasak Pasaulio banko ekonomistės J. Rojakos, maistui skiriama išlaidų dalis augo visose šalyse, kadangi kilo maisto kainos. Lietuvoje vidutinė infliacija pernai siekė 1,2%, o maisto sektoriuje - 2,3%. Didžiuosiuose Lietuvos miestuose maistui skiriama išlaidų dalis pernai sudarė 31,3%, kaimo vietovėse - beveik 1,7 karto daugiau (51,8%). Būstas, vanduo, elektra, dujos bei kitas kuras pernai sudarė mažesnę gyventojų vartojimo išlaidų dalį - 12,2% (2003 m. - 12,7%). Pirminio būtinumo prekės - komunalinės paslaugos - pernai pigo ir tai parodo teigiamus vartojimo išlaidų struktūros pokyčius. Dėl aštrios ryšio operatorių konkurencinės kovos pernai pigus ryšio paslaugoms, joms skirta gyventojų išlaidų dalis sumažėjo 0,2% iki 5%. Išlaidos laisvalaikiui ir kultūrai pernai siekė tiek ūgtelėjo - iki 4,4% visų vartojimo išlaidų, o išlaidų dalis, skirta apsilankymams viešbučiuose, kavinėse ir restoranuose smuktelėjo iki 4,1%. Lėšų alkoholiui ir tabako gaminams pernai skirta tiek pat, kaip ir 2003 m. - atitinkamai 2,3% ir 1,5% visų vartojimo išlaidų. Pernai iki 8,2% visų išlaidų dalies išaugo lėšos, skirtos drabužiams ir avalynei. Daugiau dėmesio pernai žmonės skyrė ir būsto apstatymui, kasdienei priežiūrai ir namų apyvokos įrangai - 4,2% visų savo išlaidų. Brangstant sveikatos priežiūros paslaugoms, iki 5,2% išaugo ir vartotojų išlaidų dalis šiai sričiai. Švietimui gyventojai pernai skyrė 0,9% savo išlaidų. Vidutinės vieno namų ūkio nario mėnesio vartojimo išlaidos 2004 m. sudarė 512,3 lito. Didžiuosiuose šalies miestuose šis vidurkis sudarė 613 litų, kituose miestuose - 482,9 lito, o kaime - 418,4 lito. Vienas Lietuvos gyventojas pinigais ir natūra pernai vidutiniškai gavo 496 litus pajamų - 8,3% daugiau nei 2003-iaisiais. Elta

NETEISKITE...

*"Neteiskite, kad nebūtumėte teisiami.
Kokiu teismu teisiatė,
tokiu ir patys būsite teisiami..."*

Mt 7,1-2

Birželio 26 d.

Tikrai retas iš mūsų nuodėmė laikome kitų teisimą. Retas kuris pajuntame priekaištą, jeigu ką nors iš savo varpinės pasmerkiame, atvirkščiai, dargi tariamės padarę dorybę, kadangi to reikalavęs teisingumas: man pasirodė teisinga, ir aš tą žmogų sutraiskiau, sunaikinau. Arba tiesiog "įvertinau", taip parašydamas jam savo nuosprendį. O tai, ko gero, yra pati didžiausia nuodėmė krikščioniui. Kalbu ne apie vertingus patarimus, kuriuos kartais duodame vieni kitiems, kalbu apie "išrinktųjų" požiūrį į kitus. Pagundą teisiti išgyvena tie, kurie palaiminti, tarsi išskirti. Jiems kyla grėsmė pasidaryti maža grupelę privileijuotųjų - šventesnių, geresnių, teisesnių, nuolat stebinčių tuos, kurie nesielgia ir negyvena taip, kaip jie. Jėzus su didžiausiu įkarščiu mėgina sulaikyti nuo to savo mokinius, ir motyvas, kodėl turime neteisti, yra labai svarbus: jei tai darome, mes ne tik pakenkiame kitam, bet, svarbiausia, atmetame Kristų, ignoruojame Jo aukštesnę patirtį, gilesnį matymą, esmingesnį suvokimą, paneigiame, kad Jis yra vienintelis pasaulio ir žmogaus teisėjas bei vertintojas, kad būtent Jis yra mūsų gyvenimo centras. Tiesa, savo pastangomis labai sunku ką nors pakeisti, mes netrunkam suprasti, kad šito neįmanoma išmokyti atliekant savitramdos pratimus, be to, kai kurie žmonės tiesiog yra linkę pirmiausia pastebėti kitų trūkumus. Bet jei tikrai tikėsime, kad Jėzus yra mūsų Viešpats ir gyvenimo valdovas, liausimės teise. Jeigu aš iš tiesų savo gyvenimo centre matysiu Jį, man nekils noras kituose žmonėse ieškoti kalčių, klaidų ir jas vertinti. Dings toji pagunda ir mes nutrauksime kitų vertinimo ir teismo grandinę. Taip, beje, yra ir su visu Kalno pamokslu, - jei bandysime jį įgyvendinti po gabaliuką, nieko neišeis. Suklupsime, sakydami: čia ne mums parašyta, tai šventiesiems. Bet jei tie žodžiai paskatins kitokį ryšį su Juo, sustiprins, kaip sako teologai, "tikėjimo rėžimą gyvenime", viskas įvyks tarsi "netyčia".

Be to, nereikėtų pamiršti, kad visi esame ne be priekaištų. Kiekviena, absoliučiai kiekviename žmoguje yra kažkas, už ką galėtume jį pasmerkti. Krikščionis kiekvieną dieną pradeda žodžiais: "... tu mūsų nebau-di, kiek esame verti, pakenti mus su visom mūsų kaltėm". Tai argi mes neturėtume pakęsti kitų? Juo labiau, kad niekada visko nematome ir nežinome. Ir toji mūsų teisybė, kurią kartais su didžiu įkarščiu giname, kitiems dau-žydami galvas, bendrai paėmus tėra tik ambicijos, prietarai ar mūsų pačių kompleksai. Tiesa yra vienintelė - Jėzus Kristus. Žinau, kad skamba labai abstrakčiai, bet tai skatina atsakyti į labai konkretų klausimą - kas Jis man yra? Kokią vietą užima mano gyvenime? Gal pasvarsčius šiek tiek gi-liau atsivers Jo vaidmuo, Jo tiesa? Kalno pamokslas yra ne tam, kad apsunkintų kiekvieną dieną, galvodamas, jog nusižengiau kam nors ar-ba graužčiausi, kad esu toks menkas, jog negaliu nieko įgyvendinti. Tie žodžiai yra tam, kad kiekvieną dieną prisimintume, jog esame Jo, su Juo, per Jį.

Tėv. Julius Sasnauskas, OFM, Vilnius

Tėv. Julius yra Pranciškonų ordino narys Vilniaus Bernardinų vienuolyne. Dar - katalikų radijo programos "Mažoji studija" direktorius. Čia spausdiname jo pamokslą, pasakytą birželio 26 dieną Bernardinų bažnyčioje, pagal tos dienos Evangeliją.

Dėl prelato Mykolo Krupavičiaus jamžinimo

2005 gegužės 6 d. Kauno miesto savivaldybės mero pavaduotojo Ka-zimiero Kuzminsko kabinete įvyko prelato Mykolo Krupavičiaus jam-žinimo iniciatyvinės grupės posėdis, kuriame svarstytas klausimas dėl prel. M. Krupavičiaus atminimo jam-žinimo, minint jo 120-ąsias gimimo ir 35-ąsias mirties metines. Iki gegužės pabaigos numatyta parengti ir išleisti lankstinuką apie prel. M. Krupavi-čiaus nueitą gyvenimo kelią. Jo esmi-nius nuopelnus Lietuvai ir Bažnyčiai.

Posėdžio dalyviai mano, kad reikia sukurti interneto puslapį, kuriame būtų informuojama apie renginius, skirtus prelatui jamžinti, būtų patei-kiami pagrindiniai Jo gyvenimo bruo-žai ir kvietimas visiems, galintiems prisidėti prie prel. M. Krupavičiaus atminimo jamžinimo.

Lietuvos krikščionių demokratų Jaunimo sekcija liepos mėnesį pla-nuoja organizuoti dviračių žygį prel. M. Krupavičiaus nueitais keliais, ap-lankytose vietose organizuoti ren-ginius, platinti informaciją apie Jo nu-veiktus darbus. Grupės posėdyje siū-lyta, suderinus su Lietuvos istorijos institutu, išnagrinėti ir pagal galimy-bes paskelbti iš JAV perkeltą prel. M. Krupavičiaus archyvą. Siūlyta ieškoti lėšų pakartotinai išleisti mo-nografiją apie prel. M. Krupavičių, sukurti dokumentinį filmą. Darbo grupės nuomone, būtina rengti teisės aktus ir teikti Kauno miesto savival-dybės tarybai svarstyti klausimą dėl prel. M. Krupavičiaus vardo sutei-kimo gatvei ir bendrojo lavinimo mo-kyklai. Posėdžio metu iškeltas ak-tualus prel. M. Krupavičiaus palaikų perkėlimo į Lietuvą klausimas, šiam tikslui įgyvendinti reiktų ieškoti kelių per JAV Čikagos mieste gyvenan-čius kunigus ir Amerikos lietuvius.

Prel. M. Krupavičiaus jamžinimo iniciatyvinė grupė kitą susitikimą numato organizuoti po mėnesio.

Kviečiame visus žmones aktyviai prisidėti prie prelato Mykolo Krupavičiaus atminimo jamžinimo.

Bernardinai.lt

Baisiojo Birželio liūdnąją sukaktį minint,
kviečiame partizaną JUOŽĄ DAUMANTĄ
mums papasakoti iš jo 1950 m. parašytos knygos

PARTIZANAI UŽ GELEŽINĖS UŽDANGOS

Autorius – J. Daumantas (slapyvardis) – Juozas Lukša buvo rezistentas prieš vokišką okupantą. Vėliau įsijungė į rezistencinį veikimą, kai tik prasidėjo antroji bolševikų okupacija Lietuvoje. Po metų jis išėjo su ginklu rankose ginti tėvynės nuo žiauriausių priešų kruvinoj kovoj. Tai nepalaužiamos dvasios, tvirto charakterio, plieninio ryžtingumo ir didelės drąsos vyras. Būdamas aukšto išsilavinimo, savo kilnią pareigą už Lietuvos laisvę pradėjo nuo eilinio kovotojo ir dėl didelės narsos bei aukšto pareigų supratimo pasiekė žymų rezistencijos karininko laipsnį. Buvo apdovanotas narsos uolumo atsižymėjimo ženklais. Būdamas keletą metų partizaninio judėjimo vadovybės sudėtyje, jis pats giliai pergyveno tautos tragediją ir visa tai neužmirštamai įsispaudė jo sieloje.

Autorius aprašė ne visus įvykius, kuriuos jis pats regėjo ir išgyveno, nes jų buvo per gausu. Antra, kai kurių nebuvo galim aprašyti dėl konspiracijos sumetimų, ir, trečia, šios knygos rėmai buvo per maži, kad visus įvykius sutalpintų. Todėl jis parinko tik tuos, kurie jam atrodė būdingesni ir saugumo sumetimais nepavojingi. Pavyzdžiui, skaitytojas ras knygoje atskirų partizanų kovų aprašymus. Tegu nemano, kad tiek jų ir tebuvo. Ne. Jų buvo labai daug. Kasdieną virė visuose Lietuvos kampeliuose kruviniausi mūšiai tarp partizanų, beginančių Lietuvos žemę, ir žiauraus grobuonies, žudančio lietuvių tautą...

Aprašydamas Lietuvos tragediją, kovas už tautos laisvę, autorius turėjo labai kuklų tikslą, kaip kad savo laiške rašo – užfiksuoti faktus ateities kartoms, nupiešiant partizaninio judėjimo tikrą veidą. Pavergtos Lietuvos gyvenimas ir bolševikų žiaurumai knygoje yra antrame plane ir sudaro lyg formą. Jie nėra ryškiai pavaizduoti, nes tai nebuvo tiesioginis autoriaus tikslas. Ryškiausia spalva yra nupiešta partizanų veikla, ypač organizavimosi pusė. Tačiau iš paskirų knygos vaizdų matome ryškų Lietuvos liaudies politinį subrendimą, aukštą laisvės vertinimą, tvirtą ideologinį susiformavimą ir griežtą atsiribojimą nuo komunizmo bei fašizmo.

Kova, verdanti Lietuvoje, yra kova už žmogaus pagrindines teises ir teisingumą, už tikrą demokratiją, tautos laisvę ir valstybinį nepriklausomumą. Lietuvio kovos kietumas, atžymėtas šios knygos puslapiuose, tegu bus šaukliu visuose pasaulio kampeliuose išsibarsčiusiems broliams ir sesėms nepamiršti savo tautos reikalų ir visokeriopa remti žūtbūtinę kovą už Tėvynės Laisvę bei klebenti vakariečių sąžines, kad būtų imamasi efektyvių priemonių gelbėti naikinamoms tautoms iš bolševikinės Rusijos vergijos...

Daumantas - Juozas Lukša partizanų uniformoje

PAGALIAU...

Tūkstantis devyni šimtai keturiasdešimt ketvirtų metų liepos mėnesio pabaiga. Sekmadienio popietė.

Sėdim prie stalo įprasta tvarka: tėvas gale, motina dešinė, tarnaitė Ona greta jos, mes penki broliai – Juozas, Vytas, Stepas, Andrius ir aš užstaly. Pietų metas. Tėvas tylėdamas pradeda srėbti žalbarščius. Nenoromis pasekam juo.

Orą skrodžia minosvaidžių sviediniai, keliomis kryptimis kryžiuodamiesi viršum mūsų galvų. Jie nuolat drebina trobos stiklus, kažkur paliesdami taikinius. Tvanku... Nerimas gaubia mūsų veidus, belaukiant žiaurios tikrovės. Nerimo pilna troba, nerimo pilnas oras...

Mūsų įtempta nuotaika palengva atslūgsta. Pagaliau...

Pagaliau įvyko tai, kas prieš mūsų valią turėjo įvykti – Rytų siaubas grįžo mūsų kraštan...

Grįžo jis pamažu slinkdamas, savo kelią žymėdamas gaisrais ir griuvėsiais, žmonių nuotakas skandindamas giliam nusiminime. Prieš mėnesį laiko pirmosios mūsų krašto sodybos rytuose virto pelenų krūvomis. Mūsų trijų milijonų ramių ūkininkų laukuose ėjo kova tarp dviejų milžinų, nešusių ir nešančių mums lygų siaubą tiek iš Rytų, tiek iš Vakarų. Šiai kovai vykstant mūsų arimuose, mes tegalėjome būti tik stebėtojų vaidmenyse. Šiuo metu mums, trims milijonams, buvo pasilikę dvi alternatyvos: ar likti savo žemėj ir toliau tęsti kovą, pradėtą prieš

ketverius metus, visame krašte, visomis jėgomis ir visomis priemonėmis, ar trauktis iš kovos apkasų krašte į Vakarus su viltimi pasiekti išlaisvintus vakarų demokratijos kraštus.

Apsispręsti laiko pakako, nors buvo gana sunku. Daugeliui delsiant, apsisprendimą padiktavo aplinkybės. Po to tekdavo tik sutikti su likimu.

Mūsų šeima apsisprendė pasilikti dar tada, kai frontas kiek stabilizavosi ant Nemuno krantų.

RAIŠUPIO DIDVYRIAI

*...Tyliai mėjo staklės šeivas ažuolines.
Baltos drobės tiesias taip baltai, baltai...
Rankšluostin jausiu – "Lietuva Tėvyne,
Tu didvyrių žeme, mes tavo vaikai..."*
(Partizanų daina)

Brėško, kai vis labiau nuovargiu stingo šešių partizanų lėtinami žingsniai Raišupio apylinkėse. Vis ryškiau ir ryškiau šeši siluetai išsiskyrė švintančiam horizonte. Partizanai Liūtas, Klevas, Robinzonas, Lakūnas ir Turklys sustojo, susigūžė krūvon ir, tyliai šnabždėdamiesi, svarstė padėtį. Per rūpesčių sujauktus veidus tekėjo sūrus prakaitas, kario mundiruotėmis apsunkintas nugaras varstė diegliai, prakaito ir rasos sudrėkinti garavo įkaitę batai...

Trečia diena, kai jie buvo bolševikų gainiojami iš vietos į vietą. Trečia diena, kai šiose apylinkėse švaistėsi Maskvos budeliai, vykdydami gyventojų trėmimą į Sibirą. Trečia diena, kai jie skubėjo nuo vienos sodybos prie kitos, pranešdami žinią, visus šurpu sukaustančią, kad tos šeimos paskirtos tragiško likimo kelionei... Visi drebėdami galvotrukčiais vertėsi iš šiltų patalų, priglaudusių po sunkių vasaros darbų geliančius sąnarius, ir pusnuogiai skubėjo slėptis laukuose, krūmuose, ar miškuose. Ir mažus ir senus kaustė šalčio ir baimės šurpuliai.

Visur dūzgė mašinos, bauginamos kiekvieną pirkia ištremimu. Bolševikų gaujos, pakeliui palikę mašinas, iki dantų ginkluoti, dar gerokai prieš švintant sėlino, kaip giltinės, prie mirčiai skiriamų ūkininkų sodybų. Jose rusus sutikdavo dūksta patvartėse šunes, nes šeimnininkai, dažniausiai partizanų jau įspėti, sodybas buvo apleidę. Kiekvienas norėjo kuo ilgiau išsilaikyti savo tėvų žemėje, kiekvieną baugino bedalis likimas Rusijos gilumoj, marinas badu ir tėvynės ilgesiu.

Šiandieninis rūpestis, slėgią partizanus, nublankino kasdieninius vargus. Kur galas tautos kančioms; kur pasuks šiandien tremiamųjų likimas; kur jie pagaliau suras užuovėją, jei vėl šimtai sodybų riogso be šeimnininkų...?

Brėkstant diena buvo tikrai baisi. Partizanai nutarė susimesti į kairėje dunksančią sodybą su mūriniais tvartais.

Apie pietus partizanai pastebėjo keliasdešimt

bolševikų grupę, artėjančią prie jų sodybos. Būrio vadas Liūtas skubiai davė komandą trauktis priešinga kryptimi, Partizanai manė, kad dengiantis trobesiais pavyks laimingai, nepastebėtiems pasitraukti, nes norėjo išvengti kautynių. Tačiau, atsitolinę nuo sodybos per keliasdešimt metrų, pastebėjo, kad ir kitoj pusėj jau esama išsidėsčiusių bolševikų. Buvo aišku, kad jie jau apsupti. Partizanai pasitraukė atgal į sodybą ir susimetė į mūrinį tvartą. Pasidalinę barais, prie langų pasirošė kautynėms.

Visi partizanai turėjo gerus ginklus ir buvo patys geriausi šauliai visoje Tauro apygardoje. Nors ir iš to paprasto šautuvo miške zuikiui, jų aptiktam, jau nepavykdavo gyvam pasprukti. Žinoma, jų rankos buvo daug daugiau išskynusios bolševikų, negu zuikių. Šį kartą, jų neapykanta priešui buvo be ribų, kaip lygiai besaikis jų užsidedimas karžygiškai kovoti šiomis paskutinėmis gyvenimo valandomis, nes gyviems išlikti jau jokios vilties nebuvo. Kraujas virė gyslose paleisti ugnį, akyliais žvilgsniais sekant kiekvieną bolševikų judėjimą. Bolševikai gi nesiskubino jų pulti, net laukė, kol pritraukė kelis šimtus vyrų ir sudarė kelis apsupimo žiedus.

Apie antrą valandą po pietų nervų įtempimas baigėsi. Prasidėjo puolimas. Bolševikai, kaip vorai, roplojo grandimis artyn sodybos, graižydami ją kulkosvaidžių ir automatinų šautuvų ugnimi, ypač tvartą, kuris buvo ugnies centre. Partizanai gynėsi didvyriškai, taiklia ugnimi retindami riauhojančias, vis artėjančias bolševikų gretas. Iš tos sodybos pusės, kurią iš tvarto nuo partizanų dengė kiti trobesiai, bolševikams pavyko priartėti. Antrą kautynių valandą jau geso partizanų ugnies stiprumas: vieni buvo kritę, kiti sužeisti, o likusieji jau baigė šaudmenis. Bolševikai jau galėjo pasiekti tvartą granatomis. Paskutiniais šaudmenimis gyviesiems partizanams pavyko išmušti iš kiemo bolševikus ir, išsilaužus iš tvarto, nuimti nuo arčiausiai esančių bolševikų lavonų ginklų ir šaudmenų. Su priešo ginklais kova ėjo toliau, Tačiau sodybą pasiekė kita bolševikų trupė. Vėl susigrupavę po kelis, granatomis puolė tvartą, rankose laikydami paruoštas granatas. Kurį partizanai nukaudavo, tas virsdavo paliesdamas granatų plunksnas, kurios net ir draugus užmušdavo. Kautynės nutilo, kai įsiveržus rusams į tvartą, sužeistas paskutinis dar gyvas partizanas Jovaras iš pistoleto nušovė jį benuduriantį rusą. Su šiuo Jovaro šūviu buvo nukautas 67-tas bolševikas. Jų tarpe keli karininkai su Prienu apskrities MGB viršininku. Tokia kaina bolševikams atsiėjo šešių partizanų Bastilijos paėmimas.

Liepos 30-tos dienos vakare Liūto, Jovaro, Lakūno, Klevo, Robinzono ir Turklio kraujas buvo taškomas Sasnavos miestelyje, palikdamas lietuvių tautos kartų kartoms pasiaukojimo ir karžygiškumo pavyzdį, o partizanų parodytą meilę laisvei ir tėvų žemei išsivežę tą dieną tremiami broliai į Sibirą. Liudininkai, stebėję kritusių didvyriškumą, su ašaromis prisiekė tęsti mūsų laisvę kovą. □

Okupaciją ir komunistinę priespaudą Lietuvai atnešė Antrojo Pasaulinio karo pabaiga

(atkelta iš 1 psl.)

Įtakingas JAV dienraštis "Washington Post" teigiamai vertina prezidento George W. Bush Latvijoje išsakytas mintis, kuriomis jis kritiškai atsiliepė apie Jaltos susitarimus ir teigė, jog V. Putinui taip pat derėjo pasmerkti sovietinę Baltijos valstybių okupaciją.

"Washington Post" korespondentė Anne Applebaum atkreipė dėmesį, kad prezidentas George W. Bush atsiprašė už Amerikos vadovų vaidmenį Jaltos konferencijoje. "Praėjusią savaitę G. W. Bush atsiprašė už 1945 m. Jaltos susitarimus, kurie pateisino sovietų kontrolę Rytų Europoje, - primena "Washington Post". - Kalbėdamas Latvijoje, (...) G. W. Bush pareiškė, kad Jaltoje Franklin D. Roosevelt, Winston Churchill ir Josifo Stalino susitarimas "buvo neteisingas, kaip ir Muencheno bei Molotovo - Ribentropo paktai. Dar kartą derantis galingosioms pasaulio valstybėms buvo paaukota mažųjų laisvė".

Dienraščio teigimu, G. W. Bush komentarai labiausiai stebina tuo, jog juose kalbama apie istorinę nelaimę, kurios dauguma amerikiečių net nepamena. "Aš pati ilgai nežinojau apie kartėlį, kurį daugelis Rytų europiečių jaučia Jungtinių Valstijų ir Didžiosios Britanijos atžvilgiu, kol nebuvau asmeniškai apkaltinta dėl Lenkijos "pardavimo" Jaltoje per pirmąjį savo vizitą Lenkijoje devintajame dešimtmetyje".

"Praėjusią savaitę G. W. Bush tonas buvo tinkamas - jis visiškai skyrėsi nuo Rusijos prezidento V. Putin elgesio", - rašo "Washington Post" ir primena, kad V. Putin pareiškė, jog Rusija neturi kiekvieną kartą atsiprašinėti už sovietinius nusikaltimus.

"Žinoma, ne. Tačiau tarptautiniu mastu minint Antrojo pasaulinio karo pabaigą, Rusijos prezidentui dera kalbėti apie Rytų Europos okupaciją. O JAV prezidentui vyksiant į Latviją, jis turi kalbėti apie Jaltą lygiai taip pat, kaip pirmą kartą į Afriką važiuojantiems Amerikos vadovams derėtų šnekėti apie vergiją", - rašo "Washington Post" korespondentė A. Eplbaum. *Elta*

"Financial Times": didžiausia XX a. katastrofa - Sovietų Sąjungos susikūrimas

Didžiausia XX a. geopolitinė katastrofa buvo ne Sovietų Sąjungos žlugimas, kaip teigia Rusijos prezidentas Vladimir Putin, o jos susikūrimas. Tokia nuomonė dienraštyje "Financial Times" išreiškė šio laikraščio korespondentas Martin Wolf.

"Neseniai prezidento Vladimir Putin išsakytos mintys, kad Sovietų Sąjungos žlugimas "buvo didžiausia šimtmečio geopolitinė katastrofa", primena, kad Rusija nėra eilinė valstybė, besivaduojanti iš komunistinės praeities. Daugumai rusų, įskaitant buvusį slapųjų tarnybų pareigūną, tapusį prezidentu, didžiausią apmaudą kelia jų imperijos, valstybės ir ideologijos praradimas. Rusija normalia valstybe taps tik tuomet, kai jos liaudis

supras laisvės naudą ir nustos gailėtis praeityje turėtų galių", - rašo "Financial Times".

ELTA primena, kad balandžio 25 d., Federaliniame susirinkime skaitydamas metinį pranešimą, V. Putin pareiškė, jog "Sovietų Sąjungos žlugimas buvo didžiulė geopolitinė katastrofa, o rusų tautai - tikra drama". Komentuodamas šias Kremliaus vadovo mintis, dienraštis "Financial Times" pateikia visiškai priešingą poziciją: "Didžiausia XX a. katastrofa buvo ne Sovietų Sąjungos žlugimas, o jos susikūrimas".

"Turime pripažinti, kad dėl sovietų valstybę kontroliavusio psichopato politikos karas sukėlė daug žalos, kurios buvo galima išvengti. Tiesa ir tai, kad Raudonosios armijos išvadavimas daliai valstybių atnešė ne laisvę, bet keturis su puse dešimtmečio trukusią priespaudą, o Sovietų Sąjungos eksperimentas nusinešė dešimtis milijonų gyvybių", - pažymi britų dienraštis.

Straipsnyje, kuris pavadintas "Rusijai reikia padėti tapti normalia valstybe", primenama, kad nors ši šalis jau nebėra supergalybė, jos įtaka lieka itin didelė. "Pačiai Rusijai ir jos kaimynams didžiausią grėsmę kelia tai, kad Rusija nesugeba susitaikyti su vidutiniokės vaidmeniu, o imperijos ir jos ideologijos žlugimą priima ne kaip galimybę, o kaip didžiulę katastrofą. Patiems rusams, jau nekalbant apie kaimynines valstybes, būtų daug geriau gyventi klestinčioje, stabilioje ir laisvoje visuomenėje, o ne graužiant buvusios didybės kaulus".

"Apsispręsti turi patys rusai. Tačiau Vakarai privalo stengtis padėti (...). Jie turėtų pasiūlyti laisvai ir demokratinei Rusijai dalyvauti Europos ekonominiame gyvenime (...). Daugiausia žalos atneštų ir didžiausią negarbę užtrauktų Europos bandymai vis labiau despotizmo link kryptančią Rusiją panaudoti kaip sąjungininkę siekiant atsverti Jungtinių Valstijų galybę", - taip baigiamas britų dienraščio "Financial Times" straipsnis. *Elta*

Rusijai primenama, kad ji dar neatskleidė, kur paslėpti nužudytų Lietuvos laisvės kovotojų palaikai

Rusija turi parodyti gerą valią ir kuo greičiau atskleisti, kur paslėpti sovietų represinių struktūrų nukauti ir nužudyti Lietuvos laisvės gynėjai, kovoję su SSRS okupacine valdžia 1944-1953 metais. Taip teigiama Laisvės kovų - Miško brolių draugijos, Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių sąjungos bei Krašto apsaugos bičiulių klubo priimtame memorandume.

"Minėdami II pasaulinio karo pabaigos šešiasdešimtmetį ir prisimindami Lietuvoje prasidėjusį "karą po karo", turime pagerbti Lietuvos laisvės gynėjus už jų auką Tėvynei ir padėkoti jiems už tai, kad jie sustabdė Lietuvos kaimų kolonizavimą. Šiuo memorandumu norime priminti, jog būtina, kad Rusijos Federacijos atitinkamos institucijos parodytų gerą valią ir kuo greičiau atskleistų paslaptį, kur guli paslėpti sovietinių represinių struktūrų nukauti ir nužudyti Lietuvos kariai - laisvės gynėjai", - rašoma memorandume.

Pasak dokumento autorių, būtina, kad Rusija kuo greičiau sugrąžintų iš Lietuvos išvežtus KGB archyvus, kurie padėtų surasti laisvės gynėjų palaikius. "Rusijai parodžius gerą valią, mes galėtume deramai palaidoti, pagerbti už Lietuvos laisvę žuvusius karius bei prižiūrėti jų kapus panašiai kaip Lietuvoje yra prižiūrimi rusų bei kitų tautų karių kapai", - pažymi memorandumo autoriai.

Jie taip pat primena, jog 1945 m. gegužę, sąjungininkams švenčiant pergalę prieš Vokietiją, Lietuvoje jau buvo prasidėjęs dešimtmetį trukęs "karas po karo". Kaip rašoma memorandume, 1944 metų vasarą, artėjant 1940-1941 metais žiaurumu Lietuvoje pagarsėjusiai Raudonajai armijai ir grįžtant terorą vykdžiusiai sovietų valdžiai, lietuviai turėjo pasirinkti vieną iš trijų galimybių: trauktis į Vakarus, pasilikti Lietuvoje ir kęsti okupantų prievartą ir pažeminimą arba pasilikti Lietuvoje ir ginti ją nuo priešų.

"Kai 1944 metais Sovietų Sąjunga antrą kartą okupavo Lietuvą ir atnaujino smurtą, tūkstančiai lietuvių išėjo ginti Tėvynės. Tuomet jiems namais tapo Lietuvos miškai, žiemomis drėgni ir šalti bunkeriai, ūkininkų sodybose po grindimis arba tarp dviejų sienų įrengtos slėptuvės. Jų kova už laisvę buvo unikali. Ištisą dešimtmetį vienai vieni, be jokios paramos ir pagalbos iš svetur, esant sunkiausiomis sąlygoms, Lietuvos laisvės gynėjai karžiogiškai gynėsi nuo galingiausios smurtą vykdančios pasaulio totalitarinės valstybės Sovietų Sąjungos", - primenama memorandume.

Jo autoriai taip pat pabrėžia, jog sovietų represinių struktūrų kovos metodai Lietuvoje "kaip diena ir naktis skyrėsi nuo Lietuvos laisvės gynėjų". Pasak memorandumą pasirašiusių organizacijų atstovų, siekdami įbauginti gyventojus, NKVD ir sribai ilgai laikydavo nukautus partizanus suguldytus ant miestelių gatvių grindinio, po to juos slapta užkasdavo. Memorandume primenama, jog tardant suimtus laisvės kovotojus jie buvo žiauriai kankinami, "todėl paskutinę kulka mūšyje stengdavosi pasilikti sau".

Memorandumą laisvės kovų - miško brolių draugijos vardu pasirašė Albinas Kentra, Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių sąjungos vardu - Algirdas Petruševičius, Krašto apsaugos bičiulių klubo vardu - Antanas Burokas.

Elta

Baltijos šalių jau atsiprašyta, teigia Rusijos prezidentas

"Baltijos šalys buvo "smulkios kortos" dideliame pasauliniame XX amžiaus politiniame žaidime", - gegužės 5 d. interviu Vokietijos televizijoms ARD ir ZDF pasakė Rusijos prezidentas Vladimir Putin.

"Iš tikrųjų Baltijos šalių nepriklausomybės pagrindu tapo 1918 metų susitarimai tarp Rusijos ir Vokietijos. Taip, taip - 1918 metai. Tai buvo, kaip pas mus vadina, aneksistinė Bresto taika. O vėliau, 1939 metais, Rusija ir Vokietija nutarė kitaip. Vokietija tiesiog sutiko, kad ši Europos dalis vėl grįžtų Sovietų Sąjungai", - sakė V.

JAV prezidentas George W. Bush (antras iš kairės) spaudos konferencijoje su Lietuvos, Latvijos ir Estijos vadovais (iš kairės) Valdu Adamkumi, Vaira Vyke-Fraiberga ir Arnoldu Riuteliu

Putin.

1939 metais Sovietų Sąjungos ir Trečiojo Reicho užsienio reikalų ministrų Viačeslavo Molotovo ir Joachimo Ribbentropo pasirašytas paktas ir jo slaptieji protokolai padalino Vidurio ir Rytų Europą įtakos sferomis ir lėmė Baltijos šalių sovietinę okupaciją.

"Baltijos šalys buvo smulki korta didelėje pasaulinėje politikoje. Ir reikia tiesiai pasakyti - tai tapo šių tautų tragedija", - pridūrė Rusijos prezidentas.

Į klausimą, ar Rusija neketina atsiprašyti Baltijos šalių už šiuos susitarimus, V. Putinas atsakė, kad dar 1989 metais Sovietų Sąjungos Aukščiausioji Taryba pasmerkė slaptuosius protokolus. "Dėl mūsų požiūrio į šį 1939-ųjų paktą - 1989 metais aukščiausia Sovietų Sąjungos atstovaujamoji galia juos pasmerkė. Ji taip ir pasakė: smerkiame šiuos Stalino ir Hitlerio susitarimus ir manome, kad tai buvo asmeninis Stalino sprendimas, priešingas sovietų liaudies interesams", - sakė V. Putin.

1989-aisiais paktą ir jo slaptuosius protokolus pamerkę buvusios Sovietų Sąjungos Liaudies deputatų suvažiavimas. "(Tačiau) dabar girdime tik vieną dalyką - kad mūsų šalis turi pripažinti šių sprendimų neteisėtumą ir juos pasmerkti. Kartoju: mes jau tai padarėme. Ar privalome tai daryti kiekvieną kiekvieną metų dieną? Tai visiškai beprasmiška!" - sakė Rusijos lyderis.

Dėl sovietinės okupacijos, kuri Baltijos kraštuose užtruko dar pusę amžiaus po Antrojo pasaulinio karo pabaigos, Lietuvos ir Estijos prezidentai nusprendė gegužės 9 dieną nevykti į pergalės prieš nacių minėjimą Maskvoje. Latvijos prezidentė teigia sutikusi vykti į Maskvą, kad paneigtų Rusijos propagandos mitus apie tariamai "savanorišką" Baltijos valstybių įstojimą į Sovietų Sąjungą.

JAV Kongrese dabar svarstomas rezoliucijos projektas, raginantis Rusiją pripažinti Baltijos šalių sovietinės okupacijos ir prievartinės inkorporacijos į SSRS sudėtį faktą.

OMNI naujienos, BNS.

TAS DIDYSIS STEBUKLADARYS

Šv. Antanas Paduvietis

Tėv. Placidus Barius, OFM

Lietuviai nėra žinomi kaip dideli šventųjų garbintojai. Be Marijos turbūt joks kitas dangaus gyventojas nesusilaukė didesnės pagarbos, nebent Šv. Pranciškus Asyžietis. Tiesa, daugely vietų nemažą dėmesį yra užsitarnavęs Šv. Antanas Paduvietis, kurio vardadienį švenčiame **birželio 13 d.**

Apie tą šventąjį literatūros nėra daug, o lietuvių kalboje jos iš viso nėra. O vis tik tas Paduvietis buvo dėmesio vertas vyras. Jis gimė pasiturinčioje šeimoje maždaug prieš 800 metų (1195 m.) Portugalijoje, Lisabonos mieste ir buvo pakrikštytas Ferdinando vardu. Dar paauglys Ferdinandas pajuto pašaukimą į dvasinį gyvenimą ir įstojo į augustinjonų vienuoliją. Būdamas didelių gabumų, net nesusilaukęs 24 metų, jis turėjo aukščiausius teologijos ir kanonų teisės magistro laipsnius. Jis buvo išventintas į kunigus ir skirtas profesūrai.

Šv. Antanas Paduvietis

Tuo metu pietinė Europos dalis pergyveno dvigubą krizę. Viena buvo Afrikos arabų, taip vadinamųjų saracėnų, atnešta tautinė ir kultūrinė krizė. Ispaniją ir dalį Portugalijos jie buvo užėmę ir valdė net 150 metų. Arabų kultūros įspaudas ispanų ir portugalų architektūroje, muzikoje ir menuose liko visiems laikams. Antra Europos krizė buvo religinio pobūdžio. Ji Portugalijoje ypač stipriai pasireiškė, kadangi į politines intrigas buvo įsivėlę net dvasiškiai, kuriems vadovavo augustinjonų vienuolija, Šie, kartu su maištininkais ir karalium pasiskelbusiu Alfonso Henriques, sukilo prieš teisėtą valdžią, bažnytinę tvarką ir net prieš patį popiežių Inocentą II. Šis gi ne tik karalių, bet ir augustinjonų abatų viešai ekskomunikavo.

Tie įvykiai jauną Ferdinandą giliai paveikė. Jis panor viską – tos rūšies gyvenimą, mokslus, profesūrą, ir net savo vienuoliją palikti ir savo gyvenimą pašvęsti Evangelijos skelbimui misijose. Tą jo mintį sustiprino vienas nelauktas įvykis. Mėgindami atversti saracėnus, Maroke buvo nukankinti penki jauni pranciškonai. Prašant karalienei Urrakai, Maroko sultonas sutiko jai atiduoti misionierių kūnus, kurie buvo pervežti į Portugaliją ir, dalyvaujant tūkstantinėm miniom, buvo iškilmingai palaidoti. Tas įvykis Ferdinandui padarė neišdildomą įspūdį ir to laiko kronika yra užregistravusi jo žodžius: „O, kad Aukščiausiasis mane apdovanotų kankinio vainiku!... O, kad aš galėčiau atsiskirti su šiuo pasauliu tokia palaiminta mirtimi!..“

Gavęs reikalingus leidimus, ir eidamas 26-tus metus, Ferdinandas pereina į pranciškonų ordiną ir gauna Antano vardą. Netrukus jis išsiunčiamas į Maroko misijas, bet ten jis sunkiai suserga ir grąžinamas atgal į Portugaliją. Bet Viduržemio jūroje kilusi audra jo laivą sudaužo, o jį patį išmeta į Sicilijos salos pakrantę. Tokiu būdu Antanas atsiduria Italijoje, kurioje jam buvo lemta išvystyti savo veiklą ir net ten mirti.

Italijos pranciškonai greit pastebėjo jauno užsieniečio Antano erudiciją, Šv. Rašto pažinimą, filosofinės ir teologinės minties gelmę ir nuostabią iškalbą ir jį skiria į misijas. Bet ne į Maroką ir ne pas saracėnus. Jis skiriamas kovoti su šiaurės Italijoje ir pietų Prancūzijoje įsitvirtinusioms katarų, albigenų ir valdenų herezijomis, kurios kovojo ne vien tik prieš Bažnyčios tvarką ir tikėjimo tiesas, bet ir prieš patį popiežių. Heretikai dažniausia buvo stipriai išsilavinę, filosofai, teologai ir Šv. Rašto žinovai. Neretai jų iškiliausi atstovai buvo kunigystės ir vyskupijas metę dvasiškiai. Su tokiais galėjo kovoti tik labai stipriai paruošti misionieriai. Toks buvo naujasis pranciškonas Antanas. Jo žodžio ir asmeninio gyvenimo pavyzdžio jėgai nebuvo įmanoma atsispirti. Bet jo vieno – negana. Jam reikia talkos. Stiprios talkos. Bet iš kur jos gauti?

Kad gauti tokios talkos Antanas pradeda savo misijas labai charakteringu būdu. Jis jas pradeda ne tiek pamokslais ir tais laikais madingomis viešomis polemėmis diskusijomis – kurias jis labai sėkmingai pravedavo, – kiek intensyviu diocezinų ir vienuolynų kunigų ruošimu. Jo nuomone, dvasiškių filosofinis ir teologinis pasiruošimas jokių būdu neprilygo to meto atsakomam ir labai komplikotam sielovados darbui. Tam tikslui jis šiaurės Italijoje ir pietų Prancūzijoje įsteigė daugiau negu 20 aukštųjų filosofijos-teologijos mokyklų. Bolonijos mieste jis tokią mokyklą įsteigė tiesioginiu Šv. Pranciškaus potvarkiu. Tai rodo, kad gandas, jog Asyžiaus šventasis buvęs priešiškas savo brolių mokslinimuisi, yra netiesa. Bolonijos mokslo įstaiga pasižymėjo savo stipriu skolastiniu metodu ir ortodoksine doktrina. Dar ir šiandien, po 800 metų, Antano įsteigtas Bolonijos universitetas tebėra vienas iš garsiausių Europos universitetų.

Kitą lygiai garsų universitetą Antanas įsteigė pietų

Prancūzijoje, Montpellier mieste. Kiek svarbus tas universitetas buvo Bažnyčiai, matyti iš popiežiaus Honorijaus III-jo laiško Paryžiaus universiteto rektoriui: "Aš pageidauju ir šiuo laišku reikalauju, kad savo rinkinius studentus siųstumėt į tą mokslo įstaigą (t.y. Montpellier), kad tokiu būdu jie rimtai ir atsakomai išmokyti, kaip atstovauti Dievo reikalui". Charakteringa ir tai, kad popiežius Grigalius IX tiek pasitikėjo Antano išmintimi ir teologine doktrina, kad jam pavedė parašyti visus vienerių metų sekmadienių ir švenčių pamokslius ir kalbas. Įdomi ir tokia smulkmena, kad Šv. Pranciškus, įsakydamas Antanui įsteigti Bolonijos universitetą, savo oficialų laišką pradeda šiais žodžiais: "Aš, brolis Pranciškus, siunčiu sveikinimą broliui Antanui – savo vyskupui, kuris ..." ir t.t. Antanas niekada nebuvo konsekruotas vyskupu. Bet tas jam Šv. Pranciškaus duotas titulas rodo ne tik tai, kiek didžiai ordino steigėjas vertino jaunąjį Antaną kaip brolių, bet taip pat kiek jis jį vertino ir gerbė kaip mokslo žmogų.

Įvertindamas jo mokslinį įnašą ir nuopelnus į bažnytinį lobyną, 1946 m. pop. Pijus XII Antaną paskelbė bažnyčios daktaru.

Išrinktas šiaurės Italijos pranciškonų provincijolu, Antanas savo buveine pasirinko Paduvos miestą. Matydamas daug neturto, skurdo ir paprastų žmonių išnaudojimą, jis visa energija metėsi į apleistųjų ir skriaudžiamųjų būklę. Jis kasdien su broliais ėjo nuo durų iki durų, prašydamas neturtingiesiems išmaldos, rinko iš gatvių pavargėlius, organizavo šilto valgio virtuves, steigė našlaitynus, lankė ligonius ir net raupsuotuosius. Pats būdamas teisininkas, Antanas padėjo Paduvos principatui perreformuoti civilinės teisės kodeksą, specialiai atkreipiant dėmesį į teisingą atsiskaitymą su darbininkais ir įsipareigojimą neapleisti neigaliųjų. To kodekso aiškūs pėdsakai tebėra ir šiandieniniame Paduvos teisės kodekse.

Antanas vadinamas stebukladariu. Tokiu jis žmonėms labiau ir žinomas. Nors visas Antano gyvenimas ir veikla buvo kuo ne ištisas stebuklas, vis vien amžių bėgyje jo gyvenimas buvo apipintas būtais ir nebūtais stebuklingais įvykiais ir net legendomis. Sakoma, kad Rimini mieste, žmonėms nenorint klausyti jo pamokslų, jis pasakęs pamokslą žuvims, kurios, iš visur suplaukusios, uoliai jo klausiusios ir vėliau kitoms pasakojusios, koks iškalbingas esąs Antanas. Pasakojamas kitas įvykis, kaip vienas heretikas albingensas, norėdamas pajuokti tikėjimą į Švenčiausią Sakramentą, atvedęs į bažnyčią asilą ir sakęs Antanui atsinešti Švenčiausią Sakramentą ir pažiūrėti, kaip jo asilas į tai reaguos. Kai Antanas įnešė monstranciją, asilas atsikėlė nuo jam padėto avių lovio ir suklupo prieš Švenčiausią. Yra užrašytas įvykis, kaip vienas jaunikaitis buvo kankinamas baisių pagundų ir atvirų vočių. Apgaubtas Antano vienuolišku abitu jaunikaitis buvo išgelbėtas iš jį užpuolusių pagundų ir išgydytas iš savo vočių.

Suprantama, kai kuriuos Antanui priskirtus stebuklus ir stebuklingus įvykius reikia imti atsargiai, kadangi kai kada žmonių vaizduotė nebepripažįsta jokių ribų. Bet iš kitos pusės, nemaža žmonių, pametus kokį nors daiktą, praradus sveikatą, ieškant šeimoj taikos, prašant darbo ir sėkmės moksle, nesidrovėdami kreipiasi į Antaną, prašydami jo užtarimo ir tikėdami, kad jis jų prašymą išklausys. Kretingoje, pranciškonų parapijos bažnyčioje, yra Šv. Antano altorius. Jis vadinamas stebuklinguoju Šv. Antano altoriumi. Jis visas nusagstytas sidabriniais ikonėliais: duonos riekelėm, avelėm, arkliais, rankutėm, kojytėm, akytėm ir širdelėm. Tai padėkos simboliai Antanui už nedatekliuose ir nelaimėse išklausytus prašymus. Tai taip pat rodo, kad šventojo intervencija ir pagalba įvairiose gyvenimo nelaimėse yra ne mitas ar išpuoštos istorijos, bet realūs gyvenimo faktai, kurie ir šiandien, net po 800 metų, nesibaigia kartojęsi.

Ordino šaltiniai niekur nemini, kad Antanas ir ordino steigėjas Šv. Pranciškus kada nors būtų susitikę, bet iš tų pačių šaltinių matyti, kiek juodu vienas kitą labai gerbė, vertino ir mylėjo. Antanas mirė jaunas – vos 36 metų. Jis visą savo trumpą gyvenimą užpildė mokslu, labdaros darbais, malda ir nepaprastai aštria privačia atgaila. Ypatingai specialų pamaldumą jis rodė Marijai ir Kūdikiui Jėzui. Jis mirė Paduvoje 1231 m. birželio 13 d. Nepraėjus nė vieneriems metams, Antanas buvo paskelbtas šventuoju – šventuoju Antanu Paduviečiu.

LFB Tarybos informacija

Lietuvių Fronto Bičiulių Rinkimų komisija, susidedanti iš dr. Petro Rasučio, Julijos Smilgienės ir Aldonos Šmulkštienės, 2005 metais sėkmingai pravedė naujos LFB Tarybos ir Kontrolės Komisijos rinkimus. Į LFB Tarybą buvo išrinkti sekantys bičiuliai: Juozas Ardys, Juozas Baužys, prof. Dr. Vytautas Bieliauskas, adv. Žibutė Brinkienė, Vytautas Petrulis, Algis Raulinaitis, prof. Dr. Kęstutis Skrupskelis, Jonas Urbonas ir Vytautas Volertas. Į LFB Kontrolės komisiją buvo išrinkti: Nijolė Dumbrytė, Jonas Rugelis ir dr. Vaclovas Šaulys.

Nauja Taryba pareigas perima ir išsirinks prezidiumą šiais metais vykstančiame visuotiniame LF Bičiulių suvažiavime. Visuotinio suvažiavimo programai, tarybos ir LFB vidiniams reikalams yra skiriamos rugpj. 22 ir 23 Studijų ir Poilsio savaitės dienos. Taip pat bus svarstomas LFB statuto keitimo klausimas. Statuto keitimo pasiūlymus ir pageidavimus prašom siųsti LFB Tarybos sekretoriui Jonui Urbonui, 1418 W. Eimwood, Ave., Clawson, MI 48071.

Studijų ir Poilsio savaitė vyks **rugpjūčio mėn. 21 d. – 26 d.** *Dainavos Jaunimo stovykloje, Manchester, MI.* Dalyviai prašom registruotis pas Joną Urboną tel.: (248) 435-0209 arba el. paštu: jonasurbonas@comcast.net

LFB Taryba

Pavasarinė Chicagos Lietuvių operos šventė - graži "Cavalleria Rusticana" premjera

Edvardas ŠULAITIS

Edvardas Šulaitis

Kaip jau įprasta, kiekvieną pavasarį Chicagos operos lietuvių kolektyvas chicagiečius pradžiugina nauja premjera. Šiemet jau 49-asis ChLO sezonas buvo apvainikuotas Pietro Mascagni veikalo "Cavalleria Rusticana" pastatymu, kuris įvyko balandžio 24 d. popietę Morton East H.S. auditorijos scenoje vakariniame Chicagos priemiestyje

Cicerroje. Šių metų pastatymas, lyginant su daugeliu ankstesniųjų, buvo gana trumpas, tad žiūrovai tikrai neturėjo laiko nuobodžiauti, juolab, jog šio kūrinio muzika yra puiki, o turinys gana įdomus.

Visi penki operos solistai: trys iš Lietuvos (Eugenijus Vasilevskis, Vytautas Kurnickas ir Laima Domikaitė) bei du vietiniai) Nida Grigalavičiūtė ir Genovatė Bigerytė) yra profesionalai, tad išpildymas buvo gana aukšto lygio.

Prie jų reikia pridėti ir profesionalų režisierių Eligijų Domarką iš Vilniaus, o taip pat per ilgametę patirtį profesionalumo įsigijusį Alvydą Vasaitį, kurių stipri ranka buvo jaučiama visame pastatyme.

Reikia atžymėti ir choristus: ChLO chorą bei Pal. J. Matulaičio misijos chorą, kurių balsai ryškiai skambėjo Morton East H.S. auditorijoje, kurioje matėsi tūkstantinė žiūrovų minia, susirinkusi į šią neeilinę muzikos puotą.

Žiūrovams, kaip atrodė, pastatymas patiko: jie negailėjo aplodismentų solistams bei kitiems operos kolektyvo nariams pastatymo pabaigoje. Gražiai skambėjo ir iš profesionalų muzikantų sudarytas orkestras (jame matėsi ir viena lietuvaitė Linda Veleckytė).

Norisi išvardinti ir kitus kolektyvo narius: chormeisterei - choro vadovę Jūratę Grabliauskiene, koncertmeisterį ir chormeisterį Mangirdą Motekaitį, apšvietimui ir scenos priežiūrai vadovavusius Laimą Day ir Thomą Rusnak bei eilę kitų, kuriuos visus sunku čia sužymėti.

Prie šios operos pastatymo vienokiu ar kitokiu darbu prisidėjo dešimtys žmonių, o jų pavardės buvo surašytos programiniame leidinyje. Jie savo darbus atliko nepamokamai ir tik tokiu būdu ChLO kolektyvas galėjo 49 metus gyvuoti.

Negana to, visa eilė asmenų ar organizacijų ChLO premjerą, kaip ir ankstesniais metais, parėmė stambiomis ar smulkesnėmis aukomis. Iš stambiųjų aukotojų reikia paminėti Lietuvių Fondą, davusį 13 tūkstn. dol., 2000 dol. paskyrė Ofelija Vainienė, 1500 dol - Gražina ir James Liautaud. Tūkstantinę paaukojo dr. J. Adomavičius, K. Vėlius, kun. V. Kriščiūnavičius (palikimo keliu). Visi šie aukotojai bei šimtai smulkesniųjų yra sužymėti programiniame leidinyje.

Chicagos Lietuvių operos talkininkas režisierius Eligijus Domarkas ir solistė Nida Grigalavičiūtė po premjeros.

Trys Chicagos Lietuvių operos kolektyvo "tūzai" (iš k.): Eligijus Domarkas, Alvydas Vasaitis, Eugenijus Vasilevskis po "Cavalleria Rusticana" operos premjeros balandžio 24 d.

Ed. Šulaičios nuotraukos

Sužavėtų premjera netrūko

Po programos į sceną sulipę sveikintojai asmeniškai spaudė solistams bei kitiems ChLO kolektyvo nariams rankas, teikė gėles ar šiaip reiškė padėką už gražią muzikinę šventę, kuri, deja, būna tik kartą metuose - ankstyvą pavasarį.

Sekmadienio vakare į Jaunimo centrą susirinkęs ChLO kolektyvas su kviestiniais svečiais vaišinosi ir džiaugėsi praėjusios premjeros rezultatais. Čia į

(nukelta į 12 psl.)

Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos Metinis suvažiavimas

Suvažiavimas įvyko 2005 m. gegužės 21 d. Nekalto Prasidėjimo Sėserų vienuolyne Putnam, CT. Iš vakaro, gegužės 20 d., ten pat vyko Religinės Šalpos Finansų komisijos posėdis, kuriame dalyvavo: vyskupas Paulius Baltakis, OFM, Sesuo Eugenija Lukoshius, Saulius Kuprys, Gintas Čepas, Tėv. Pranciškus Giedgaudas, OFM, kun. Vytautas Volertas, Vida Jankauskienė, Josephine Senken. Posėdį pravedė Finansų komisijos pirmininkė Sesuo Eugenija Lukoshius. Posėdžio tikslas – samdyti finansų specialistą, Mr. Bob Moody, kuris sektų įvairiose įstaigose investuotus indėlius, praneštų apie jų finansinę padėtį ir patartų, kas darytina ar keistina Finansų komisijos pirmininkui. O šis savo keliu apie tai informuotų kitus finansų komisijos narius. Kitas pasiūlymas: R. Šalpos raštinei pasamdyti papildomą tarnautoją pagelbėti administracijoje padidėjusį darbo krūvį. Sesuo Eugenija Lukoshius pasitraukia iš Finansų komisijos pirmininkės pareigų, ir jos vieton paskiriamas Gintautas Čepas.

Šeštadienį, gegužės 21 d. metinis suvažiavimas prasidėjo šv. Mišiomis, kurias aukėjo vyskupas Paulius Baltakis, OFM, Tėv. Pranciškus Giedgaudas, OFM, kun. Vytautas Volertas ir kun. Vytautas Gedvainis.

Prieš pradėdant suvažiavimo pagrindinę programos

dalį, vyko trumpas tarybos narių posėdis – naujų narių pasiūlymas jų priėmimui visuotinio suvažiavimo balsavimu. Čia dalyvavo: vysk. P. Baltakis, OFM, Sesuo E. Lukoshius, S. Kuprys, G. Čepas, T. Pr. Giedgaudas, OFM, kun. V. Volertas, Vida Jankauskienė, Josephine Senken ir Ilona Laucienė.

Suvažiavimo posėdis prasidėjo vyskupo P. Baltakio, OFM malda ir trumpu įvadiniu žodžiu. Vyskupas, R. Šalpos tarybos pirmininkas, padėkojo praėjusių metų R. Šalpos darbuotojams už nuoširdų darbą.

Pirmąją posėdžio dalį pravedė vysk. P. Baltakis, OFM, antrąją – Tėv. Placidus Barius, OFM.

Praėjusių metų suvažiavimo protokolą, paruoštą sekretoriaus Romualdo Drazdausko, perskaitė naujai išrinktas R. Šalpos sekretorius Salvijus Kungys. Protokolas su mažais pataisymais buvo priimtas.

Sudaryta Mandatų komisija: kun. Vytautas Volertas ir Sesuo Eugenija Lukoshius.

R. Šalpos išdininkas Tėv. Pranciškus Giedgaudas, OFM, savo pranešime nušvietė R. Šalpos globoje esančių pinigų padėtį: kiek ir kuriose finansinėse įstaigose yra padėti įvairūs fondai ir, prisilaikant aukotojų nurodymų, kaip jie yra naudojami. (mukelta į 18 psl.)

LK Religinės Šalpos suvažiavimo dalyvių grupė. Sėdi iš kairės: Vida Jankauskienė; Tėv. Placidus Barius, OFM; vysk. Paulius Baltakis, OFM; Tėv. Pranciškus Giedgaudas, OFM; Sesuo Eugenija Lukoshius. Stovi iš k.: advokatas Saulius Kuprys, kun. Vytautas Volertas, Gintaras Čepas, Malvina Klivečkienė, Salvijus Kungys, Monika Kungienė, Ilona Laucienė, Josephine Senken. Nuotr. Algio Jankausko

Lietuvių Fondo pranešimas apie LF narių suvažiavimą

Balandžio 30 d., šeštadienis, Pasaulio Lietuvių Centre Lemonte (prie Chicagos) vykusiame Lietuvių Fondo narių suvažiavime dalyvavo 142 nariai ir jie atstovavo 13,595 balsus (iš bendro 3,904 narių skaičiaus su 25,894 balsais). Po trumpo suvažiavimo atidarymo, invokacijos ir mirusių LF narių prisiminimo, buvo išklausti garbės svečių LR Generalinio konsulo Arvydo Daunoravičiaus, JAV LB KV pirmininkės Vaivos Vėbrautės, ALTOs pirmininko Sauliaus Kuprio ir PLB Valdybos vicepirmininkės Liudos Rugienienės sveikinimai. Raštu sveikino BALFO Tarybos pirmininkas dr. Pranas Budininkas ir Tautos Fondo pirmininkai Jurgis Valaitis ir dr. Giedrė Kumpikaitė. LF padėkos žymenys už daugelio metų darbą buvo įteikti buvusiems LF Tarybos nariams, Tarybos ir Valdybos pirmininkams, dr. Kaziu Ambrozaičiui ir Stasiui Barui.

Suvažiavimo prezidiumą sudarė ir suvažiavimą darbingai pravedė Lietuvių Fondo Tarybos Garbės pirmininkas dr. Antanas Razma, LFT pirmininkas Vytautas Kamantas, LFT nariai Kęstutis Ječius ir Vytenis Kirvelaitis, ir sekretorė Aldona Šmulskšienė. Suvažiavimas užtruko apie 6 valandas su keliomis trumpomis pertraukomis.

Suvažiavime buvo pateikti visų LF pirmininkų, darbo komisijų, valdybos ir Kontrolės komisijos pranešimai, finansinės apyskaitos, ir kita informacija. Viso suvažiavimo metu, naudojant kompiuterinę vaizdų sistemą, dideliame ekrane buvo rodomos svarbios pranešimų arba apyskaitų dalys, LF veiklos vaizdai, statistiniai daviniai ir panašiai. Po trumpų klausimų ir diskusijų visi pranešimai buvo priimti ir patvirtinti.

Iš 9 kandidatų, jau prieš mėnesį pasiūlytų ir sutikusių dirbti, buvo išrinkti 6 arba trečdalis LF Tarybos narių arba direktorių trejų metų kadencijai: perrinkti Sigita Balzekienė, advokatas Vytenis Kirvelaitis ir Ramona Steponavičiūtė-Zemaitienė; naujai išrinkti Jūratė Budrienė, advokatas Saulius Kuprys ir dr. Robertas Vitas. Į LF Kontrolės komisiją kandidatavo 5 LF nariai vienų metų kadencijai ir buvo išrinkti trys: Kazys Laukaitis, Algirdas Saulis ir Aleksas Vitkus. Išreikšta padėka kadencijas baigusiems LF Tarybos nariui Kęstučiui Ječiui ir Kontrolės komisijos nariui Antanui Valavičiui.

Ilgesnės ir įtemptos diskusijos kilo svarstant LF Tarybos prieš mėnesį LF nariams pasiūlytą naują LF įstatų projektą. Kalbėtojai iškėlė kelis netikslumus įstatų projekte, kurie nesiderino su Illinois valstijos įstatymais arba kalbėjusių LF narių nuomonėmis. Buvo siūlyta ir toliau naudotis dabartiniais iki šiol veikiančiais LF įstatais. Pakartotinai buvo siūloma įstatų klausimą išimti iš darbotvarkės, jį atidėti. LF vadovai kantriai išklausė visus pasisakymus, pasiūlymus bei priekaištus, visiems padėjo už jų nuomones. Nors daugelis atsakymų į keltus klausimus buvo jau anksčiau atsakyti LF pranešimuose, nariams išsiųstose informacijose, LF lanks-

tinukuose, tačiau tie patys klausimai buvo kartojami ir suvažiavime.

Atsižvelgdamas į visur ir visai iškeltus klausimus, pasisakymus, kritiką bei siūlymus, diskusijų pabaigoje suvažiavimo prezidiumas pritarė siūlymui atidėti LF įstatų klausimą. LF dabartiniai įstatai yra nepakeisti, jie toliau veikia ir pagal juos vyksta LF darbas.

Po LF narių metinio suvažiavimo, kitą dieną, gegužės 1 d., sekmadienį, LF Tarybos Garbės pirmininkas dr. Antanas Razma ir Tarybos pirmininkas Vytautas Kamantas gavo LF Valdybos pirmininko Arvydo Tamulio elektroninio pašto raštą su jo atsistatydinimu iš LF Valdybos pirmininko pareigų. Tuoj po to apie gautą A. Tamulio atsistatydinimą buvo pranešta elektroniniu paštu visiems LF Tarybos, Valdybos ir Kontrolės komisijos nariams. Gegužės 2 d. V. Kamantas ir A. Tamulis susitiko ir asmeniškai pasikalbėjo. Po to pokalbio Tarybos pirmininkas pranešė LF Tarybai, Valdybai ir KK, kad ieškomas naujas LF Valdybos pirmininkas. Kandidatai siūlomi LF Nominacijų komisijos pirmininkui dr. A. Razmai ir apie siūlymus pranešama LF Tarybos pirmininkui V. Kamantui.

Sekantis LF Tarybos posėdis šaukiamas gegužės 10 d. Jo metu bus renkamas naujas LF Valdybos pirmininkas. Sekančią dieną po posėdžio (trečiądienį, gegužės 11 d.) įvyks LF spaudos konferencija.

Lietuvių Fondo Informacija

Pavasarinė Chicagos Lietuvių operos šventė graži "Cavalleria Rusticana" premjera

(atkelta iš 10 psl.)

sveikintojų būrį taip pat įsijungė LR generalinis konsulas A. Daunoravičius, garbės konsulas V. Kleiza bei kiti. Buvo trumpam atvykęs ir LR Ambasadorius Washingtono Vygaudas Ušackas, tačiau jis greitai turėjo skubėti lėktuvu, kuris skrido į Washingtoną.

A. Daunoravičius čia įteikė žymenis už 10 metų darbą ChLO kolektyve Laimai Day, Gražinai Burneikienei, Ramunei Račkauskienei, Vytautui Šimkui.

Taip pat kalbėjo meno vadovas ir dirigentas A. Vasaitis, svečiai iš Lietuvos. Jie visi džiaugėsi rezultatais ChLO ilgalaike veikla.

Tačiau šiame renginyje dar nebuvo paskelbta, kas bus ruošiamą 2006 m., kuomet bus minimas šio kolektyvo auksinis jubiliejus. Tikimasi, jog jis bus šauniai atžymėtas ir apie tai parašysime, kuomet gausime žinių. Reikia manyti, kad apie tai jau greitai bus galima paskelbti.

Čia dar norisi sužymėti ChLO kolektyvo valdybos narius, kurie daug dirbo, kad anksčiau minėtoji premjera pasisektų. Tai pirmininkas Vaclovas Momkus ir jo talkininkai: Jurgis Vidžiūnas, Virginija Savrimienė, Elena Ablyingtė, Gintaras Juknys, Ramunė Račkauskienė, Rudolfas Valdukaitis.

Šios operos programiniame leidinyje atžymėtas ir ilgametis ChLO talkininkas Kazys Skaisgirys, kuris amžinybėn iškeliavo nebesulaukęs šios premjeros.

Nauja Lietuvių Fondo valdybos pirmininkė

Iš kairės: LF Tarybos pirmininkas Vytautas Kamantas, LF Valdybos pirmininkė Sigita Bersėnaitė-Balzekienė ir LF Tarybos Garbės pirmininkas dr. Antanas Razma.

Lietuvių Fondo Tarybos posėdyje 2005 m. gegužės 10 d. nauja LF Valdybos pirmininke buvo vienbalsiai išrinkta **Sigita Bersėnaitė-Balzekienė**. Kanadoje gimusi, lankė Toronto universiteto gimnaziją ir Londono universitetą (*University of Western Ontario*), kuriame gavo bakalauro laipsnį su garbės pažymiu anglų literatūros bei filologijos srityse. Universitetą lankydama, aktyviai dalyvavo lietuvių visuomeninėje ir politinėje veikloje, buvo Kanados Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirmininkė ir Kanados Lietuvių Bendruomenės Krašto valdybos narė, dviejų Pasaulio Lietuvių Jaunimo kongresų atstovė bei Baltijos jūroje vykusioje „Pabaltiečių laisvės ir taikos žygio“ bei kitų protesto prieš Lietuvos okupaciją akcijų organizatorė.

1989 m. Sigita Bersėnaitė ištekojo už chicagiečio Stanley Balzeko III. Imigravusi į Ameriką, dėstė anglų kalbą Morton College, toliau tęsė tapybos bei kompiuterio grafikos studijas Chicagos Meno Instituto mokykloje ir dirbo kaip laisvai samdoma rašytoja ir grafikė. Jos pirmasis spausdintas darbas apie motinos kančias per antrąjį pasaulinį karą pateko į „Chicago Tribune“ laikraštį. Nuo 1994 m. rašė marketingo medžiagas Procter and Gamble bei kitoms įmonėms ir pelno nesiekiančioms organizacijoms.

Sigita Bersėnaitė-Balzekienė aktyviai dirbo lietuvių bei amerikiečių visuomeninėje veikloje. Paskutiniu metu dalyvavo Pabaltiečių menų parodos, Mindaugo karūnavimo jubiliejaus ir XII-osios Tautinių šokių šventės

rengimo komitetuose. Yra Balzeko Lietuvių kultūros muziejaus tarybos narė. Buvusi Lemonto Maironio lituanistinės mokyklos tėvų komiteto bei Hinsdale Public Library Foundation tarybos narė. Įsteigė dvi organizacijas išsaugoti atvirą žemę ir istorinius pastatus nuo tankios statybos Čikagos vakariniuose priemiesčiuose.

Lietuvių Fondo idealai ir lietuviybės išlaikymo tikslai buvo jaunystėje tėvų įskiepyti. (Tėvas a.a. Juozas Bersėnas aktyviai prisidėjo prie Kanados Lietuvių Fondo ugdymo.) Nuo 1999 m. buvusios LF valdybos pirmininkės Rūtos Staniulienės pakviesta į LF valdybą, kelis metus joje dirbo. Per praėjusį LF narių suvažiavimą buvo perrinkta antrajai kadencijai kaip LF Tarybos narė. Jau keli metai dalyvauja LF Pelną Skirstymo stipendijų pakomisėje. Yra šių 2005 metų LF dr. Antano Razmos vardo švietimo premijos komisijos pirmininkė.

Kartu su vyru Stanley augina du vaikus: trylikmetę dukrą Ireną ir dešimties metų sūnų Vasarį. Didžiuojasi, kad abu vaikai yra Lietuvių Fondo nariai.

Sigita Bersėnaitė-Balzekienė jaučia didelę pareigą išsaugoti Lietuvių Fondo gerą vardą, žmonių pasitikėjimą ir kruopščiai sukaupus LF narių įnašus. Ji mato išskirtinę progą atnaujinti LF veiklą su naujų narių įtraukimu. Nauja LF Valdybos pirmininkė kviečia visus issijungti į LF narių gausias gretas, kad LF ir toliau galėtų stipriai remti lietuviybės išlaikymo darbus.

LF Informacija

Knyga apie laisvės kovas „Dejavo žemė ir žmonės“

Utenos kraštotyros muziejuje visuomenei pristatyta Balio Juodzevičiaus parengta Utenos apylinkių partizanų ir rėmėjų atsiminimų knyga „Dejavo žemė ir žmonės“. Šį leidinį Utenos kraštotyros muziejaus lėšomis nedideliu 300 egzempliorių tiražu išleido UAB „Utenos spaustuvė“.

Utenos kraštotyros muziejuje sukaupia ir saugoma daug partizaninės kovos eksponatų, partizanų, jų ryšininkų ir rėmėjų atsiminimų, archyvinės medžiagos apie to meto įvykius. Laikas bėga ir nusineša žmonių gyvenimus, užmaršties dulkėmis padengia įvykius ir istorinius faktus, todėl labai svarbu išsaugoti autentiškus atsiminimus ir eksponatus.

Kalbėdama apie knygą, kurioje nušviečiami sudėtingi karo ir pokario metų įvykiai ir tautos pasipriešinimo okupantams kovos, muziejininkė Milda Skaistgirienė sakė, jog tai istorijos knyga jaunimui, mažai žinančiam apie to meto įvykius. Knygoje sudėti 33 žmonių – partizanų ryšininkų ir rėmėjų – atsiminimai, nuotraukos, fotomedžiaga iš muziejaus rinkinių. Tai jau antroji B. Juodzevičiaus parengta knyga, kurioje aprašoma ir nagrinėjama sudėtinga pokario metų istorija. Pirmoji knyga „Laisvės kaina“ (Utenos rajono žuvusių partizanų ir politinių kalinių žinybas) sulaukė didžiulio susidomėjimo ir iškart pasklido tarp skaitytojų.

Knygos „Dejavo žemė ir žmonės“ sudarytojas B. Juodzevičius vadino leidinį kolektyviniu ir sakė tik parinkęs

tekstus iš magnetofoninių įrašų, kurių keli šimtai saugomi muziejuje. Leidinyje daugiausia dėmesio skiriama Utenoje ir jos apylinkėse – Saldutiškyje, Daugailiuose, Tauragnuose, Užpaliuose – vykusiems įvykiams. Jame plačiau nušviestas pasipriešinimo organizacijų kūrimasis ir jų veikla (G. Puslio atsiminimai), patriotinės kaimo žmonių nuotaikos ir pagalba partizanams (A. Tylaitės, E. Norkūnaitės atsiminimai). Įdomūs srities partizanų Jono Kimšto ryšininkės V. Petrėnienės, partizano žmonos Valės Pošienės, mokytojos V. Jasudytės sudėtingų ir tragiškų pokario metų pasakojimai. Nors daugelį įvykių pasakotojai prisimena praėjus 50 ir daugiau metų, bet jie giliai įsirežę į atmintį. Kad skaitytojas susidarytų tikresnę pokario vaizdą, įdėta archyvinės medžiagos. Pasak B. Juodzevičiaus, knygoje pateikiamų atsiminimų kalba beveik netaisyta, išsaugotas pasakojimų stilius ir kalbos savitumas.

Iš 33 atsiminimų autorių daugelio – Kazio Gineičio, Birutės Jasudytės, Prano Vitkaus, Paulinos Vijeikytės, Eugenijos Puodžiukaitės ir kitų – jau nebėra tarp gyvųjų, ir tik knyga bei muziejaus saugyklos saugo jų balsų aidą, asmeninius daiktus, dokumentus, nuotraukas. B. Juodzevičius prašė visų, kas dar gali papasakoti apie pokarį, turi užrašų ar nuotraukų, užsukti į Utenos kraštotyros muziejų ir prisidėti prie atminties archyvo išsaugojimo ateities kartoms.

Knygos pristatyme dalyvavo gyvi aprašomų istorinių įvykių liudytojai, skambėjo partizanų dainos, buvo skaitomos knygos ištraukos.

Rūta Jonuškienė, Utena

Lietuvių, latvių ir estų kilmės amerikiečiai Washingtonė užsimojo pastatyti memorialą komunizmo aukoms

Kitamet Washingtono centre turėtų iškilti memorialas komunizmo aukoms atminti.

Pasak dienraščio „Kauno diena“, tuo rūpinasi Jungtinis Baltijos-Amerikos Nacionalinis Komitetas (*Joint Baltic American National Committee - JBANC*), vienijantis Jungtinėse Amerikos Valstijose gyvenančius išeivius iš Lietuvos, Latvijos ir Estijos. Šis Komitetas pastaruosius keliolika metų labiausiai agitavo už Baltijos valstybių priėmimą į NATO idėją. Pernai pasiekus šį tikslą JBANC žvalgosi naujų veiklos horizontų. JBANC atstovai „Kauno diena“ pasakojo, kad 1961 m. įsteigta organizacija po Lietuvos, Latvijos ir Estijos nepriklausomybės atkūrimo labiausiai rūpinosi jų priėmimu į NATO.

„Akivaizdu, kad stipriausia NATO valstybė yra JAV, todėl svarbiausia buvo pasiekti šios šalies pritarimą Baltijos valstybių įstojimui į aljansą. Mūsų komitetas nuo pat 1992-1993 m. aktyviai veikė stengdamasis įtikinti tiek kongresmanus, tiek aukštus administracijos pareigūnus, kad Lietuvos, Latvijos ir Estijos priėmimas į NATO

(nukelta į 17 psl.)

Knygos „Dejavo žemė ir žmonės“ sudarytojas Balys Juodzevičius (pirmas iš dešinės) su pokario metų įvykių dalyviais Gediminu Pusliu, Jonu Abukausku, Jonu Kairiu, Eugenija Kazliene ir Jane Jazgevičiene

Audronės Driskiuvienės nuotr.

Tautos Fondo metinio narių susirinkimo, įvykusio 2005 m. gegužės 7 d., Richmond Hill, New York

NUTARIMAI

Tautos Fondo Metinis susirinkimas:

SVEIKINA Ekscelenciją Lietuvos Respublikos Prezidentą Valdą Adamkų už atsisakymą dalyvauti pergalės prieš nacių Vokietiją 60 metų sukakties minėjime Maskvoje š.m. gegužės 9 dieną. Šis minėjimas sutampa su nacių Vokietijos ir sovietų Sąjungos sandėriu, sudariusiu pagrindą Estijos, Latvijos ir Lietuvos okupacijai ir šių nepriklausomų valstybių piliečių ištėrimu Sibiro kančioms ir žūčiams.

PRIMENA, kad Vilniaus Aukštojo Tribunolo daviniais, nuo 1944 iki 1953 m., virš 22,000 rezistentų/partizanų atidavė savo gyvybes gindami tėvynę nuo komunistinio priešo. Tautos Fondo nariai šias gyvybės aukas aukštai vertina. Tegul žuvę partizanai išlieka pavyzdžiu ateinančioms kartoms, ką reiškia mylėti savo tautą, tėvynę ir nepriklausomą valstybę.

DŽIAUGIASI, kad NATO valstybių vadovybė nusprendė savo svarstymus š.m. gegužės mėnesį praveisti Vilniuje, tuo parodydama Lietuvai ypatingą dėmesį.

PRITARIA, kad per Europos Sąjungą ir NATO Lietuva artimai įsijungia į demokratinių valstybių šeimą. Nežiūrint to, dar vis reikalinga parama siekiant pilietinės, demokratinės ir tautinės visuomenės išsivystymo, su ypatingu dėmesiu jaunimui ir jauniems žmonėms, kurie yra tautos ateitis.

KREIPIA dėmesį į Lietuvos didesnių miestų ir provincijos gyventojų pragyvenimo ir informacijos lygio skirtumus, kurie yra žalingi sparčiam valstybės vystymuisi.

Susirinkimas, išklausęs Tautos Fondo vadovybės pranešimus:

1. Paveda Tautos Fondo vadovybei

a. Tęsti mokyklų įdukinimą, tuo skatinant išeivijos ir Lietuvos gyventojų ryšio palaikymą.

b. Tęsti "Tėviškės šviesos" laidas, kurios per mokytojus padeda ugdyti Lietuvos moksleivijos dorą, pareiškumą ir tėvynės meilę.

c. Tęsti paramą „Atodangų“ laidoms Lietuvoje, kur yra susibūrę eilė įtakingų ir pajėgių bendradarbių, kurie nori pasiekti skaitytoją, ypatingai provincijoje, rašydami visuomeniniais klausimais.

d. Remti lietuviškas mokyklas nutautintuose rajonuose.

e. Aktyviai prisidėti, rengiant specialius konkursus jaunimui Lietuvoje.

f. Remti ALTos informacinę veiklą Jungtinėse Amerikos Valstijose, kad šio krašto politiniai veiksniai neužmirštų pavojaus Baltijos valstybėms iš Rytų.

2. Skatina TF Fondo vadovybę

a. Prisidėti prie prel. Krupavičiaus 120 m. sukakties minėjimo Lietuvoje.

b. Išvystyti stiprią informacinę veiklą išeivijoje ir Lietuvoje apie Tautos Fondo dirbamus darbus, kartu siekiant Tautos Fondui paramos naujais būdais ir priemonėmis.

3. Pritaria siūlymams sutelkti dėmesį į plataus masto uždavinius, naujas idėjas ir veiklos būdą.

4. Linki sveikatos gerbiama ambasadoriui Anicetui Simučui.

5. Dėkoja: Tautos Fondo nariams už pasitikėjimą ir paramą. Visiems Tautos Fondą sveikinusiems metinio susirinkimo proga. Tautos Fondo tarybai, valdybai už įdėtą darbą.

Dalis Tautos Fondo susirinkimo dalyvių (iš k.): pirmoje eilėje - Saulius Sirusas, dr. Nijolė Bražėnaitė, Pranas Povilaitis, dr. Giedrė Kumpikaitė, Jurgis Valaitis, Juozas Giedraitis.

“SOCIAL SECURITY” ATEITIS

JAV LB Krašto v-bos Socialinių reikalų taryba

Jau 70 metų “Social Security” išmokos yra amerikiečių gyvenimo dalis, “Social Security” išmokos yra mokamos išėjusiems pensijon, neigaliams ir mirusio dirbusiojo šeimos nariams.

Daugiau negu 156 mln. dirbančiųjų turi “Social Security”. Daugiau kaip 47 mln. žmonių gauna pensijines, neįgalumo ir pomirtines dirbusiojo šeimai išmokas.

“Social Security” sistema buvo taip sudaryta, kad nustatytų, kiek moka dirbantieji ir kiek moka jų darbdaviai į “Social Security” sistemą ir kiek dirbantieji pagal išdirbtus metus ir gautą atlyginimą gaus išmokų. Paprastai daugiau uždirbusieji gauna didesnes išmokas, negu mažiau uždirbusieji. Bet išmokų formulė yra taip sudaryta, kad mažiau uždirbusieji gauna didesnį procentą nuo savo iki pensijon išėjimo uždarbio.

“Social Security” jau ir praeityje buvo pakeista, kad atitiktų laiko reikalavimus. Dabar ir vėl reikės ją keisti, kad atitiktų ateities reikalavimus.

Visiems yra svarbu sustiprinti “Social Security”, kad ji galėtų savo vaidmenį atitikti ir ateityje.

Dabar “Social Security” klausimas yra plačiai diskutuojamas. Todėl svarbu, kad žmonės žinotų, apie ką eina kalba.

“Social Security” administracija savo knygelėje “The Future of Social Security” (SSA Publication No. 05-10055, 2004) nori žmonėms išaiškinti klausimus ir apžvelgti padėtį.

“Social Security” teikia vyresnio amžiaus amerikiečiams mėnesines įplaukas (“Social Security” išmokos), kurios yra automatiškai padidinamos, atsižvelgiant į pragyvenimo pabrangimą (*Cost of Living*).

Dirbantieji gali išeiti pensijon, sulaukę 62 m. ir aguti sumažintas “Social Security” išmokas, arba jie gali palaukti kol jiems sueis visas pensijinis amžius ir gauti pilnas išmokas. 2004 metais pensijinis amžius yra 65 metai ir 4 mėnesiai. Palaipsniui tas amžius kils, kol pasieks 67 metus žmonėms, gimusiems po 1959 m.

Daugiau negu 9 iš 10 pensininkų dabar gauna “Social Security” išmokas kas mėnesį, 2/3 vyresniųjų “Social Security” yra pagrindinės pajamos. 1/3 vyresniųjų “Social Security” yra jų vienintelės pajamos (Tiksliau 20% vyresniųjų amerikiečių “Social Security” yra vienintelės pajamos, 33% “Social Security” sudaro 90% ar daugiau jų pajamų ir 65% - pusę jų pajamų).

“Social Security” yra daugiau negu tik išmokos pensininkams. “Social Security” tai yra taip pat “America’s Family Protection Plan” (amerikiečių šeimų apsaugos planas). Jaunesni dirbantieji ir jų šeimos gauna neįgalumo ar mirusio dirbusiojo išmokas skirtas šeimai. 1/3 “Social Security” išmokų yra skiriama nepensininkams.

Apie 7 mln. žmonių kas mėnesį gauna išmokas (*survivors benefits*) kaip mirusio dirbusiojo šeimos nariai. Daugiau kaip 7 mln. dirbančiųjų ir jų šeimos gauna neįgalumo išmokas. Tos išmokos yra svarbios jų gyvenimui. Pvz., 35 m. dirbantysis, kuris uždirba 40,000 dol. per metus, kuris turi žmoną ir vaikus, gali gauti 1,800 dol. kas mėnesį iš “Social Security”

Nauja Tautos Fondo taryba (iš k.): sėdi - pirmininko pavaduotojas Jurgis Valaitis, Jonas Vainius, dr. Nijolė Bražėnaitė-Paronetto, vicepirmininkas Evaldas Remėza, vicepirmininkas Pranas Povilaitis, garbės pirmininkas Juozas Giedraitis; stovi - pirmininkas Algis Vedeckas, Saulius Sirusas, Jonas Stankūnas, Jonas Pabedinskas, protokolų sekretorius Edvinas Giedrimas; trūksta - sekretoriaus dr. Algio Lukoševičiaus, Antano Razgaičio, Loretos Stukienės, Irenos Veitienės, Jono Vilgalio.

jei jis taptų neigalus. Jei jis mirtų, jo šeima galėtų gauti apie 2,300 dol. mėnesiui iš "Social Security" išmokant "survivors benefits".

Jei paskaičiuotume procentais, tai išeitų taip: 70% "Social Security" išmokų skiriama pensininėms išmokoms, 16% - neigalumo išmokoms ir 14% "survivors beneficiaries" (mirusio darbininko šeimai).

Patogus gyvenimas, išėjus į pensiją priklauso nuo kelių dalykų: "Social Security" išmokų, pensijos gaunamos iš darbovietės ir santaupų.

Šiandieną apie pusę visų dirbančiųjų gauna pensiją iš darbovietės ir daugelis žmonių netaupo tiek, kiek turėtų taupyti.

"Soc. Sec." išmokos maždaug sudaro 40% dirbusiojo uždarbio, bet dauguma finansinių patarėjų sako, kad reikia 70% ar daugiau turėto uždarbio, kad būtų galima patogiai gyventi išėjus į pensiją. Patariama taupyti, nors ir numatoma gauti pensiją iš darbovietės. O jei negaunama pensijos iš darbovietės, tada reikia pradėti taupyti anksčiau ir daugiau.

Dirbantiesiems, sulaukusiems 25 m. amžiaus, "Social Security" kiekvienais metais pasiunčia "Social Security Statement" (pranešimą). Tas pranešimas parodo uždarbį ir numato pensijines "Social Security" išmokas, o taip pat neigalumo bei išmokas

šeimos nariams, mirus dirbusiajam.

Tuo pranešimu reikia naudotis ateities finansus planuojant, kurie turėtų apimti visas pajamas, santaupas, investicijas, pensijas iš darbovietės ir "Social Security" išmokas.

Pagrindinė "Social Security" ateities finansinė problema yra besikeičianti demografija. Žmonės gyvena ilgiau ir yra sveikesni.

Kai 1935 m. buvo sukurta "Social Security" programa, 65 metų sulaukęs pensininkas vidutiniškai gyvendavo dar 12.5 metų. Šiandieną jis gyvena 17.5 metų ar ilgiau.

Jei prisidės 79 milijonai vadinaujamųjų "baby boomers", kurie pradės išeiti į pensiją 2008 m., tai maždaug 30 m. laikotarpyje bus beveik dvigubai daugiau vyresniųjų, negu yra šandien. Tuo pačiu metu dirbančiųjų skaičiaus santykis, kurie moka "Social Security" mokesčius, šandien yra 3.3 vienam pensininkui, o 2031 m. gali nukristi iki 2.1 vienam pensininkui. Tai apsunkins "Social Security" finansavimą.

Daugelis žmonių galvoja, kad "Social Security" mokesčiai yra laikomi sąskaitose (accounts), kurios neša palūkanas ir yra paskirtos jų ateities pensijos reikalam. Iš tikrųjų yra taip: "Social Security" yra "pay-as-you-go retirement system". "Social Security" mokesčiai mokami dirban-

čiųjų ir jų darbdavių yra naudojami šių dienų pensininėms išmokoms, o taip pat neigalumo ar šeimos nariams (mirus dirbusiam) skirtoms išmokoms.

"Social Security" neina daugiau mokesčių, negu išmoka išmokoms. Kas lieka, eina į "Social Security" Trust funds. Tuose "Trust" fonduose nėra jokių didelių rezervų. Tie pinigai palyginti yra nedideli, atsižvelgiant į ateities išmokas. 2018 m. bus daugiau išmokų, negu surinktų "Social Security" mokesčių ir "Social Security" pradės imti pinigus iš Trust fondų. Trust fondai bus išsemti 2042 m. tada "Soc. Sec." negalės daryti visų išmokų, jei jos sistemoje nebus padaryta keitimų. 2042 m. bus galima išmokėti maždaug 73% išmokų.

Yra keletas galimybių garantuoti "Social Security" išmokas ir toliau ateities kartoms. Bet kiekviena tų galimybių reiškia "trade-offs" apie kuriuos reikia žinoti. Ir juo greičiau pakeitimai "Social Security" sistemoje bus padaryti, tuo mažesnis bus pasėkų smūgis.

Pvz., kai kurie žmonės galvoja, kad išmokos turėtų būti sumažintos ar mažiausiai jų augimas ateityje turėtų būti sulėtintas. Vienas būdų tai padaryti – prailginti išėjimo į pensiją amžių.

(bus daugiau)
Paruošė Aldona Šmulskienė

Lietuvių, latvių ir estų kilmės amerikiečiai Washingtonė užsimojo pastatyti memorialą komunizmo aukoms

(atkelta iš 14 psl.)

yra gyvybiškai būtinas", - teigė JBANC vykdydantis direktorius latvis Karlas Altai.

Pasak jo, pasiekus šį tikslą ir Baltijos šalims pernai pavasarį tapus tikrosiomis NATO narėmis, JBANC ėmė-si žvalgytis, kurioje srityje dabar galėtų veikti aktyviau. Pernai rugsėjį Meryland valstijos Rockville mieste susirinkę Komiteto nariai parengė ir priėmė dokumentą apie ateities darbus.

Prie svarbiausių veiklos sričių JBANC įrašė įsipareigojimą ginti Baltijos valstybes, ypač Estiją ir Lat-

viją, nuo Rusijos išpuolių, susijusių su rusakalbių mažumų padėtimi šiose šalyse. Taip pat ketinama aktyviai kovoti su Rusijos noru kontroliuoti Baltijos valstybes per energetinį sektorių.

Kitas JBANC veiklos punktas skelbia: "Washingtonė, šalia Kapitolijaus kalvos, pastatyti memorialą komunizmo aukoms atminti ir įsteigti interneto virtualų muziejų, kuris leis lankytojams susipažinti su komunizmo padarytais nusikaltimais žmonijai".

Dar 1993 m. JBANC nariams kilo idėja JAV sostinėje pastatyti pa-

minklą, kuris primintų pasauliui apie komunizmo nusikaltimus. Nors iš rėmėjų buvo surinkta pakankamai lėšų šiai idėjai įgyvendinti, iki šiol nepavykdavo sutvarkyti memorialui reikalingos žemės sklypo reikalų. Pernai ši problema buvo išspręsta. Skirtas sklypas Washingtono centre, tarp Kapitolijaus kalvos, ant kurios stovi Kongreso pastatai, ir JAV sostinės centrinės geležinkelio stoties.

"Tikimės, kad jau šių metų pabaigoje bus pradėti memorialo statybos darbai ir kitamet jis bus užbaigtas", - K. Altai.

Šiuo metu dar derinamas projektas, kaip memorialas turėtų atrodyti.

BNS

L.K. Religinės Šalpos Metinis suvažiavimas

(atkelta iš 8 psl.)

Sesuo Eugenija Lukoshius pristatė Finansų komisijos pasiūlymus, kurie buvo diskutuojami ir priimti.

R. Šalpos Reikalų vedėja Vida Jankauskienė savo išsamiaame pranešime sakė, kad aukos iš smulkių aukotojų yra sumažėjusios; bet praėjusiais metais atsirado stambių aukotojų, kurie žymiai pakėlė metines R. Šalpos įeigas.

R. Šalpa kasmet remia 129 studentus stipendijomis, kurioms išležiama apie 40,000 dol. Tokios stipendijos pakeltos asmeniui iki 400 dol. metams. R. Šalpa nutraukė savo paramą Apple kursams, kadangi juose buvo pašalinta religinė programa. Nutrauktas kasmetinis loterijos vėjus, nes rasta, kad tai nelegalu. Bandoma pasiekti aukotojus siuntinėjant jiems du kartus metuose leidžiamą R. Šalpos žiniaraštį. Buvo siūlyta prašyti aukų per internetą, nes manoma, kad tokiu būdu bus galima pasiekti jaunimą. – baigė savo pranešimą reikalų vedėja.

R. Šalpos teisinis patarėjas advokatas Saulius Kuprys

pristatė jo peržiūrėtą ir pagal valdžios reikalavimus pataisytą R. Šalpos konstituciją. Jis patikslino apibrėžimus eilės nuostatų: kas yra R. Šalpos narys; kas sudaro Tarybą; kiek asmenų reikalaujama sudaryti kvorumą ir kt. Kiekvienas pasiūlytas pataisymas buvo diskutuotas ir atskiru balsavimu priimtas.

Direktorė Ilona Laucienė pranešė apie savo lankymąsi Lietuvoje. Ji kasmet vyksta į Lietuvą ir bando aplankyti kiek galint daugiau tų vietovių, kurios yra gavusios paramos iš R. Šalpos. Patirta, kad tokie labdaros organizacijų atstovų apsilankymai labiau užtikrina, kad labdarai gaunama parama bus mažiau piktnaudjojama.

Po trumpos pertraukos vyko R. Šalpos valdybos posėdis, kuriame naujai atsiuntusiems prašymus buvo skirstoma parama. Prašymų buvo 36; juos nors dalinai patenkinti išdalinta apie 140,000 dol. suma.

Suvažiavime asmeniškai dalyvavo 16 narių, kurie atstovavo 29 balsams.

Suvažiavimas užbaigtas vyskupo P. Baltakio, OFM, malda.

T. Pr. G.

Mylimai žmonai

A. A.

MARINAI RAULINAITIENEI

mirus, gilią užuojautą reiškia jos vyrui ZIGMUI,
buv. ilgamečiam "Kario" redaktoriui ir
nuoširdžiam "Darbininko" bičiuliui.

"DARBININKO" Redakcija, leidėjai, buvę tarnautojai

Vyr. skautei

A. A.

GENOVAITEI (ROZITAI) ŠLAPELIENEI

Kalifornijoje amžinai iškeliavus,

New Yorko Vyr. skaučių židinio "Vilija" vardu

reiškiame gilią užuojautą jos vyrui PETRUI, dukrai VIDAI
su vyru, trims anūkams ir giminėms Lietuvoje.

Drauge su Jumis liūdime netekusios savo buvusios
vadovės ir sesės.

Ilsėkis ramybėje!

A. A.

STASIUI KARMAZINUI

mirus, gilią užuojautą reiškia žmonai VANDAI,
sūnums EIMUČIUI ir LINUI su šeimomis ir kitiems artimiesiems.
Liūdži drauge su jumis.

DONATAS ŪZAS

Vatikano Tikėjimo mokslo kongregacijos prefektu popiežius Benediktas XVI paskyrė San Francisko (JAV) arkivyskupą William Joseph Levada. Kitą vasarą 70 metų jubiliejų švėsiantis naujasis Tikėjimo mokslo kongregacijos vadovas yra gimęs Kalifornijoje. 1958 m. J. Levada buvo išsiųstas studijuoti į Romą ir teologijos studijas baigė Popiežiškajame Grigaliaus universitete. 1961 m. išventintas kunigu jis penkerius metus dirbo vienoje iš Los Angeles parapijų bei dėstė mokykloje. 1976 m. buvo pakviestas dirbti Tikėjimo mokslo kongregacijoje Vatikane ir joje darbavosi 6 metų kadenciją. 1983 m. po kelių metų darbo Kalifornijos Vyskupų Konferencijos vykdomojo direktoriaus pareigose, jis buvo išrinktas vyskupu ir tapo Los Angeles arkivyskupo augziliaru. Po trejų metų vysk. Levada buvo paskirtas Portlando, OR, vyskupu ir šioje vyskupijoje ganytojo pareigas ėjo iki 1995 m., kuomet tapo San Francisko arkivyskupu. Nuo 1986 iki 1993 m. naujasis Tikėjimo mokslo kongregacijos prefektas buvo vienintelis vyskupas amerikietis prisidėjęs prie naujojo Katalikų Bažnyčios Katekizmo parengimo ir išleidimo. 2000 m. Vatikanas paskelbė apie arkivyskupo William Joseph Levada paskyrimą Tikėjimo mokslo kongregacijos nariu.

Bernardinai.lt

Mirė muzikas Vytautas Rastonis

Muzikas Vytautas Rastonis po ilgos ir sunkios ligos mirė 2005 metų balandžio 16 d. Winter Springs, FL, sulaukęs 85 m. amžiaus. Giliame nuliūdime liko žmona Eugenija, sūnus Stasys, dukros Rūta, Audra, Vilija ir Gailė, 14 anūkų, giminės ir draugai. Palaidotas buvo Providence, RI Dangaus Vartų kapinėse.

Vytautas Rastonis

Vytautas Rastonis-Rastapkevičius gimė Žaliosios bažnytkaimyje, Vilkaviškio apskr. 1920 m. kovo 24 d. Dar vaikystėje labai buvo pamilęs muziką: būdamas 11 metų jau grojo vietiniame orkestrėlyje smuiku ir trompete. Studijas pradėjo Kauno muzikos konservatorijoje, kurią vokiečiai uždarė 1943 m. Artėjant frontui, Vytautas kartu su šimtais lietuvių pasitraukė į Vokietiją, apsigyveno Hanau DP stovykloje ir vėl atsidėjo muzikai, studijuodamas Darmstadt muzikos mokykloje. Taip pat mokėsi groti fagotu pas Frankfurto Simfonijos profesorių Walter Henker.

Hanau stovykloje Rastonis vedė Eugeniją Baužinskaitę, nerukus sulaukė sūnaus Stasio ir 1948 m. pabaigoje emigravo į JAV. Apsigyvenus Brooklyn mieste, jis tęsė muzikos studijas Manhattan muzikos mokykloje ir specializavosi pas garsų fagotistą Simon Kovar. Užbaigęs muzikos mokslus, Rastonis su šeima išvažiavo į Kansas City, MO, ir pradėjo groti vietos simfoniniame orkestre kaip fagotistas. Po 6-rių metų persikėlė į Providence, RI, kur sekančius 20 metų grojo Rhode Island filharmonijos orkestre. Iš RI universiteto gavęs muzikos dėstytojo laipsnį, tapo vienos klasikinės gimnazijos muzikos vedėju, kartu dėstydamas muziką ir kitose mokyklose bei dalyvaudamas vietos muzikiniame gyvenime.

Nors ir išėjęs į pensiją, o Rastonių šeimai išsikėlus į Cape Cod, MA, Vytautas vis dar dažnai grodavo fagotu Cape Cod simfonijoje bei kituose orkestruose.

Savo gyvenime didžiausią dėmesį, meilę ir rūpestį skyrė savo šeimai, muzikai ir lietuvybei. Muzika nebuvo jam vienam – jis stengėsi jos grožį bei vertinimą perduoti ir savo mokiniams, pasidalinti savo talentu, o lietuvybei jis taip pat skyrė daug laiko ir pastangų, ypač gyvenant Rytuose, prie Atlanto. Po komp. Juliaus Gaidelio mirties 1983 m. Rastonis kurį laiką vadovavo Brooklyno lietuvių chorui, Providence mieste organizavo lietuvišką šeštadieninę mokyklą, rūpinosi išleisti muziko K. Viktoro Banaičio "Lietuviškas idilijas", organizavo Lietuvos valstybiniam simfoniniam orkestrui instrumentų parūpinimo ir persiuntimo pagalbą.

Neįmanoma viską suminėti ką Vytautas Rastonis savo gyvenime yra nuveikęs, tačiau jis išliks gyvas ne tik savo šeimai ar giminėms, bet ir daugelio artimųjų draugų prisiminimuose.

Juozas Baužys

A. A.

STASIUI KARMAZINUI

mirus,
nuoširdžiai užjaučiame žmoną VANDĄ,
sūnus EIMUTĮ ir LINĄ su šeimomis
ir visus artimuosius.

Alvita Kerbelienė
Birutė ir Jonas Mikalauskai
Stasė ir Petras Rasimai
Vytautas Vaičiulis ir Liuda Kulikauskienė
Vladas ir Stefanija Vasikauskai

MIRTIES PRANEŠIMAS IR PADĖKA

Pranešu visiems mūsų draugams ir pažįstamiems,
kad 2005 metų balandžio 12 dieną,
po trumpos, bet sunkios ligos,
Parkway ligoninėje New Yorke, vos 49-nerių
metų sulaukusi
mirė mano brangi žmona

VIOLETA BERTULYTĖ ŪZIENĖ

Lietuvoje buvo baigusi lituanistikos studijas
ir nuo 1994 metų gyveno Maspeth.
Liūdesyje paliko Lietuvoje gyvenančius
motiną Aleksandrą ir sūnų Lauryną,
bei Los Angeles, Kalifornijoje gyvenantį
brolių Edviną.

Dėkoju jai lankiusiems ligoninėje,
dalyvavusiems jos laidotuvėse, už jos vėlę
užprašiusiems mišias ar jos intencijai
paaukojusiems Lietuvių Katalikų Religinei
Šalpai ir pareiškusiems užuojautą
žodžiu ir raštu.

Dėkoju kun. Vytautui Volertui
už atsisveikinimo žodžius prie karsto
ir už laidotuvių mišias.

Dėkoju Kodis laidotuvių įstaigai
už paskutinį patarnavimą.

Violetos palaikai bus pervežti į Lietuvą ir
palaidoti šalia jos močiutės Kauno kapinėse.
Ilsėkis ramybėje, brangi Violeta,
vėl grįžusi atgal į savo Tėvų žemę!

Visų gimininių vardu
liūdintis vyras DONATAS

Kviečiame į Ateitininkų jubiliejinę stovyklą!

Šiaurės Amerikos Ateitininkų taryba nutarė šią vasarą suorganizuoti Jubiliejinę vasaros stovyklą Dainavoje, M. I. nuo birželio 29 d. iki liepos 4 d. Joje stovyklausi visa ateitininkų šeima, t.y. MAS, SAS, ASS. Stovyklos tikslas yra atsinaujinti kaip ateitininkai, peržiūrėti nueitą kelią ir konkrečiai išskirti ir suformuoti uždavinius ateičiai. Mes tikimės, kad toje Jubiliejinėje stovykloje dalyvaus ateitininkų atstovai ir svečiai iš Lietuvos.

Kiekviena Jubiliejinė stovykla yra lyg akimirka istorinės tikrovės. Joje kaip veidrodyje atsispindi dabartis ir išskyla prieš akis mįslinga ateitis. Šioje stovykloje bus proga ne tik pailsėti gražioje pušų apsuptyje DAINAVOJE ir atsigaiivinti skaidriame "Spyglio" ežere, bet drauge pasisemti gyvos krikščioniškos dvasios, praleidžiant laiką tarpe vienminčių kolegų bei draugų. Jubiliejinės stovyklos programa bus įvairi. Joje bus akademinių paskaitos, simpoziumai, diskusijų būreliai, dvasinė atgaiva – Šv. Mišios. Galės įsijungti visi, kuriems ateitininkijos dvasia svarbi ir kuriems rūpi panašios vertybės. Laužai, dainos, linksmavakariai, džiugi nuotaika yra ateitininkų stovyklavimo būdinga žymė.

Šios Jubiliejinės stovyklos šūkis "QUO VADIS". Ateitininke, Katalike, Lietuvi. Tai visiems būdingas klausimas iškylantis tiek daug minčių ir klausimų. Šioje vietoje bus gera proga panagrinėti kur mes, kaip ateitininkai šiandien esame religiniu, moraliniu, kultūriniu ir tautiniu požiūriu. Tuo pačiu pažvelgsime į mus pačius, aplinką ir kokių priemonių turim imtis, kad išjudinti apsnūdusius ir kaip išryškinti ateitininkų veidą plačioje visuomenėje.

Suvažiavimas, atvykimas ir dalyvavimas jubiliejinėje ateitininkų stovykloje iš visos Šiaurės Amerikos parodys mūsų ateitininkiškos šeimos vienybę ir deklaruos bendrus ateitininkų siekimus. Mūsų visų rūpestis yra bendras – puoselėjimas svarios ir patvarios krikščioniškos dvasios. Potencialų ateitininkišką prierauglį matome tik didmiesčiuose, vasaros jaunimo stovykloje bei žiemos moksleivių kursuose. Tai parodo, kad ir jaunimui rūpi ateitininkų principai, o svarbiausia jų įgyvendinimas kasdienybėje.

Ateitininkijos nueitas kelias, pradėtas pirmaisiais "ATEITIES" žurnalo numeriais, 1911 m. parodo įdomų vaizdą, kaip besimokantį jaunimą išlaikyti krikščioniškojo pasaulėžiūroje, ir kaip laiko tėkmėje keitėsi temų kryptys nuo karštos idealų meilės iki ateitininkijos išlikimo nagrinėjimo. Tikimasi, kad ir šioje JUBILIEJINĖJE stovykloje gims noras dirbti ir gyventi ateitininkiškais idealais.

Šv. Paulius ragina Efeziečius ir mus elgtis kaip dera Kristaus vaikams, "Tai reiškia, kad mes esame pašaukti

matyti, žvelgti į aukštesnės tikrovės dalykus, į juos įeiti, jais rūpintis ir juos puoselėti. Pirmiausia turime jais gyventi vidinių pažinimo ir mylėjimo aktų plotmėje. Mūsų pačių būtis turi būti praturtinta, pakelta, uždegta ir su jais liepsnojanti..." Išvadoje galime tarti drauge su visais ateitininkais – džiaukimės Kristaus šviesa ir veiksime jos vedami. Mūsų ateitininkų misija yra kartojama himne: "Mūsų idėjos tikybės brangybė, mokslas, dorumas, tautos reikalai..."

Kviečiame jau dabar registruotis adresu: Živilė Vaitkienė, 3321 Alla Dr., Seven Hills, OH, 44131-4500. Ji gali atsakyti į visus Jums rūpimus klausimus. Čekius rašyti adresu: Lith. Catholic Fed., Ateitis, Inc. Telefonas: (216) 642-4678.; elektroninis paštas: zivilev@cox.net

Ses. Margarita Bareikaitė

VYZAS & ASSOCIATES, P. C. ATTORNEYS AT LAW

Real Estate - Zoning & Land Use -
Commercial Litigation - Corporate Law
Bankruptcy - Wills, Trusts & Estates
Estate Administration - Personal Injury
Worker's Compensation - Municipal Court Matters
Employment Torts - Condominium Law

20 DAVIS AVENUE
KEARNY, NEW JERSEY 07032
(201) 998 - 2211

Licensed in New Jersey and New York

Kviečiame paremti TAUTOS FONDA
savo darbu ir aukomis.

Remdami TAUTOS FONDA remiate Lietuvos švietimą
ir demokratijos įtvirtinimą Lietuvoje.

TAUTOS FONDAS
LITHUANIAN NATIONAL FOUNDATION, INC.

Aukos siųsti:

307 W. 30th St. tel: (212) 868 - 5860; (212) 868 - 5815
New York, NY 10001 el.paštas: TAUTFD@aol.com

KODIS FUNERAL HOME

63 - 06 Flushing Ave.
Maspeth, NY 11378

Suteikia garbingas laidotuves
Koplyčios parūpinamos visose miesto dalyse

Edward A. Kodis - Funeral Director
Kreipkitės
tel.: (718) 326-1658

ADMINISTRACIJA PRANEŠA:

Čia spausdiname pavardes tų skaitytojų, kurie aukojo 2002-2005 metų "Darbininko" prenumeratai ir jų čekius gavome iki gegužės 25 d.

Po 100 dol.:

Stasė Levanas, Waterbury, CT.

Po 75 dol.:

Algimantas J. Strazdas, Placentia, CA

Po 65 dol.:

A. & E. Grazulis, Clifton, NJ.

Po 50 dol.:

Genė Plukienė, Santa Monica, CA.

Aleksandra Kazickas, Greenwich CT.

Helen Zmij, Fort Myers, FL.

Jonas Bliznikas, Spring Hill, FL.

Vytas S. Durickas, Allston, MA.

Sisters of Jesus Crucified, Brockton, MA.

Gintaras Čepas, Quincy, MA.

Elena Šeštokas, Rahway, NJ.

Josephine Senken, Woodhaven, NY.

Kun. Petras Burkauskas, Phila., PA.

A. B. Gustaitis, Scranton, PA.

Po 40 dol.:

Joseph Janiunas, Stratford, CT.

Leonas V. Rudziunas, Stoughton, MA.

Eugenija Raudys, Bayville, NJ.

Laima Kohanski. Kearny, NJ.

Po 35 dol.:

Vincent Tuskenis, San Diego, CA.

Diane L. Grajauskas, Glastonbury, CT.

Po 30 dol.:

Alpha Mikenas, Omaha, NE.

Po 25 dol.:

Danute Semaška, Palm Harbor, FL.

Fabian Kubilius, Poughkeepsie, NY.

Po 20 dol.:

Albinas Elskus, Chamberlain, ME

Po 15 dol.:

Halina G. Anthaney, Lewes, DE.

Už visas aukas nuoširdžiai dėkojame

Aukos

Kretingos Pranciškonų

"RŪPESTĖLIŲ"

labdaros valyklai

Lithuanian Citizens Society of Western Pennsylvania, Pittsburgh, PA (pirmininkė - Dalia M. Yucius, sekretorė labdaros komiteto - Mathilda Milauskas) aukojo 500 dol.

Juozas Kungys, North Bergen, NJ, aukojo 200 dol.

Algis ir Roma Vedeckai, gvv. Massapequa, NY, A. A. Stasio Karmazino atminimui aukojo 50 dol.

Naujos knygos

VILTIES KELIAS. Aleksandra ir Juozas Kazickai apie savo gyvenimą. Bendraautoris Valdas Bartasevičius. Išleido "Tyto alba". 3000 egz. Spausdino AB "Vilspa" Vilniuje. Dailininkė Vida Kuraitė. 428 ps. Kietuose viršeliuose įklijuota vestuvinė nuotrauka.

Turinyje: I. Šeši tremties dešimtmečiai: Iš Juozo Kazicko tetos Grasildos Sereičikaitės - Meiluvienės atsiminimų apie tremtį Rusijoje; Šeši tremties dešimtmečiai.

II. Sugrįžimas į pažadėtąją žemę: Vaikystė; Gimnazijos metai; Atsargos karininkas ir studentas; Atrastasis Vilnius; Šoko metai: pirmoji sovietų okupacija; Mano Džuljeta vardu Aleksandra; Darbas okupuoto Vilniaus savivaldybėje; Okupacija baigiasi - okupacija prasideda; Džiaugsmą keičia pasibaisėjimas; Karo sunkumai prislegia Lietuvą; Mūsų mažasis stebuklas; Antinaciniame pogrindyje; Vilčių žlugimas; Lietuvoje vėl rusai.

III Tėvynės praradimas: Bėgimas į nežinią; Toly n į Vakarus; Merdinčioje Vokietijoje; Amerikiečių prieglobstyje; Išėjusiems grįžti ar negrįžti? Nepamiršamas mano draugas Julijonas Butėnas; Lemtingi

sprendimai; Sudie, Europa!

IV. Naujojo pasaulio malonės: Amerikos pažinimas; Kūrimosi Amerikoje vargai; Likimo dovana - Yale universitetas; Viliojantys pasiūlymai; Lemtingas apsisprendimas; Verslo sūkuriuose. Nuosmukio dienos, sėkmės metai; Savu keliu; Rojaus adresas: Bahamas, Ket Kei sala; Sodininko džiaugsmas ir rūpesčiai; Rojų siaubia uraganai; Ket Kei rojaus svečiai; Mūsų odisėjos; Juoda žinia; Golgotos kelias; Medžiotojo aistros ir džiaugsmas; Draugystės menas.

V. Tiltai į tėvynę: Susitikimai su tautiečiais; Kelionės į Lietuvą; KGB šmėkla; Nemirštanti viltis; Subtilios paslaugos draugams; Amerikos prezidentams - apie Lietuvą; Nepriklausomybės priešaušris; Vakarai praveria duris Lietuvai; Diplomatinės vingrybės; Nerimo mėnesiai; Pasaulis atranda Lietuvą; Verslo vedlio pareigos; Sėkmės kūdikis - "Omnitel"; Politinės pažintys; Išėjusiems džiaugsmas sugrįžti; Padėkos žodis gyvenimui.

Knygos kaina - 20 dol. su persiuntimu. Gaunama: **"Darbininkas", 341 Highland Blvd., Brooklyn, NY 11207. Tel. 718 827-1351.**

Šis "Darbininko" numeris paskaidintas iki 24 psl.

Šv. Antanas – birželio 13 d.

Gedulo ir Vilties diena – birželio 14 d.

Tėvo diena – sekmadienį, birželio 19 d.

Tautos Fondo narių metinis susirinkimas įvyko š.m. gegužės 7 s., Union Congregational Church patalpose, 86-15 114 St., Richmond Hill, NY. Dienotvarkėje: įprastinės atidarymo ceremonijos, sveikinimai; toliau sekė išsamūs Tarybos, valdybos ir Kontrolės komisijos pranešimai; Ateities planų pristatymas, Tarybos ir Kontrolės komisijos rinkimai; rezoliucijų priėmimas (žiūr. 15 psl.). Atsilankė 26 asmenys.

Marina Raulinaitienė (Stanaitytė), paskutinius kelerius metų gyvenusi slaugos namuose Manahawkin, NJ, mirė gegužės 17 d. Buvo palaidota gegužės 19 d. Cypress Hills kapinėse, šalia savo anksčiau mirusios motinos dr. Lidijos Stanaitienės. Nuliūdime liko vyras Zigmas, Lietuvos kariuomenės karininkas, ilgametis "Kario" redaktorius, daugelio istorinių knygų autorius. Jis irgi gyveno tuose pačiuose slaugos namuose.

Butai pensininkams, modernūs, erdvūs, lietuviškoje aplinkoje, Marijos Nekalto Prasidėjimo seserų globoje. Pasinaudokite šia proga. Kreipkitės: Vila Maria, P.O. Box 155, Thompson, CT 06277.

Šis "Darbininko" Nr. 6(40) išsiunčiamas birželio 6 d. Sekantis Nr. 7/8 (41/42) numatytas išsiųsti liepos 11 d.

Atsimainymo par. žinios

Gegužės 29 d., sekmadienį, tuojau po 11:30 val. lietuviškų mišių Lietuvos Vyčių 110-tos kuopos nariai dalyvavo Maspeth miestelio Memorial Day parade.

Krikštynos. Emilija Gabrielė, Evaldo ir Žydrūnės Sankūnų dukrelė, buvo pakrikštyta kovo 27. Gegužės mėn. "Darbininke" viršminėta pavardė buvo klaidingai parašyta. Atsiprašome už korektūros klaidą.

Tadas Jasaitis, gyv. Great Neck, NY, mirė gegužės 15 d., sulaukęs 74 metų amžiaus. Buvo pašarvotas Fairchild & Sons laidotuvių namuose, kur gegužės 17 d. atsisveikinimo metu, kun. V. Volertas sukalbėjo laidotuvių maldas. Palaidotas All Saints kapinėse. Nuliūdime liko žmona Ina, dukterys Rima ir Dalia su šeimomis.

Pirmąjį Atgailos Sakramentą – (pirmąją išpažintį) gegužės 14 d. priėmė šie lietuviai jaunuoliai: Lina Mockutė, Austė Norvilaitė, Rytis Sidabras ir Aras Šidlauskas. Pirmąją Komuniją jie priėmė gegužės 24 d. 11:30 val. lietuviškų mišių metu.

Už a.a. Romualdo Adomaičio vėlė mišios buvo aukotos balandžio d. 9:30 val. ryte, prieš palaidojant jo palaikus Cypress Hills kapinėse.

Aprėškimo par. žinios

Stasys Karmazinas, ilgametis Aprėškimo par. narys, po ilgos ligos mirė gegužės 2 d. Buvo pašarvotas Leahy – McDonald laidojimo koplyčioje. Atsisveikinimas vyko gegužės 5 d., o geg. 6 d., po gedulingų Mišių Aprėškimo par. bažnyčioje palaidotas Šv. Karolio kapinėse. Nuliūdime liko žmona Vanda, sūnūs Eimutis ir Linas su šeimomis, sesuo Milda Grabnickienė su šeima ir kiti giminės.

Baisiojo Birželio – Gedulo ir Vilties dienos minėjimas numatytas birželio 13 d., tuojau po 10 val. lietuviškų mišių.

Norintieji parapijos bažnyčioje užsakyti mišias prašomi užėiti į salę po 10 val. lietuviškų mišių ir ten kreiptis pas Vladą Sidą arba Juozą Rudį.

Lietuvių Fronto Bičiulių studijų savaitė šiemet vyks rugpjūčio 21-28 dienomis "Dainavos" stovyklavietėje. Platesnė informacija bus "Darbininko" liepos numeryje.

"Į Laisvę" fondo studijų dienos Lietuvoje vyks birželio 30 - liepos 3 dienomis Kaune ir netolimoje provincijoje.

LB Brooklyn/Queen apylinkės metinio susirinkimo metu gimtadienio proga pasveikinta buvusi ilgametė apylinkės pirmininkė Ramutė Česnavičienė, kuriai uždėtas laurų vainikas ir įteikta gėlių. Nuotraukoje iš k.: apylinkės išdininkė Josephina Senken, Ramutė Česnavičienė, pirmininkė Vida Jankauskienė

DARBININKAS

341 HIGHLAND BLVD.
BROOKLYN, NY 11207

Monthly Newsletter
Published by Franciscan Fathers
Editorial & Business Office
tel.: 718-827-1351
fax: 718-827-2046
e-mail: darbininkas@hotmail.com

*Redaguoja ir rankraščius savo nuožiūra taiso
REDAKCIJINĖ KOMISIJA.*

LB Brooklyn/Queens apylinkės metinis susirinkimas

Sekmadienį, gegužės 1 d. po 10 val. ryto Apreiškimo par. bažnyčioje lietuviškai aukotų Šv. Mišių (aukovo kun. Vytautas Volertas) buvo renkamas į žemutinę parapijos salę. Ten užkandus skaniais Juno Kuncos paruoštais sumuštiniais, kavute ir saldumynais, susirinkimą atidariusi apylinkės pirmininkė Vida Jankauskienė sveikina susirinkusius, dėkoja už atsilankymą ir kviečia visus atsistojus ir tyloje susikaupus pagerbti tuos apylinkės narius, kurie praėjusių metų bėgyje iškeliavo į Anapilį. O jų, deja, buvo nemažai: Petrė Dubauskienė, Aldona Katinienė, Albina Ralienė, Genovaitė Jankauskienė, Astra Bagdonaitė-Cerchia, Povilas Dulkė, Rose Krištaponis, Antanas Sabalis, Vytautas Kulpa, Petras Petraitis ir Algirdas Ruzgas.

Susirinkimui palaimos prašant į Aukščiausiąjį kreipiasi kun. V. Volertas: *“Visagalis Dieve, sukūręs dangų ir žemę, valdai pasaulį, žmones ir tautas, kreipiamės į Tave prašydami stiprinti mūsų užmojus lietuvių tautos ir jos vaikų gerovei. Rūpinkis, meldžiamės, mūsų sesėm ir broliams, besidarbuojančiais atgimstančioje mūsų tėvynėje. Laimink šį, susirinkimą ir leisk, kad su broliška meile mąstytytume, sprestume ir vykdytume visus iškilusius lietuviybės išlaikymo darbus”.*

Praėjusio metinio susirinkimo kruopščiai paruoštą protokolą, kuris be pataisų buvo priimtas, perskaičius jį paruošusiam Viktorijai Čereškienei, Ramutė Žukaitė, LB NY apygardos valdybos pirmininkė, gražiu žodžiu

išreiškė susirinkimui savo sveikinimą.

Toliau sekė Apylinkės pirmininkės V. Jankauskienės metinis pranešimas. Buvo išgirsta, kad apylinkės sąrašuose randasi arti 400 pavardžių. Apgailėstavo, kad dauguma iš jų mažai kur yra matomi ir bendruomenės veikloje beveik nesirodo.

2004 m. solidarumo mokestis pasiūstas: LB NY apygardai (20%) – 126 dol., Pasaulio LB (40%) – 283,50 dol. ir Krašto valdybai (30%) – 189 dol. Metų bėgyje valdyba turėjusi 4 posėdžius ir keletą neformalių susitikimų.

Apylinkės veikla buvusi gan plati. Dalyvauta Šeštadieninės lituanistinės Maironio mokyklos 2004-ųjų metų abiturientų išleistuvėse. Prisidėta prie bendro pasaulio lietuvių šokių šventės Chicagoje pasveikinimo, prie LB NY apygardos ruošto Lietuvos įstojimo į Europos Sąjungą proga renginio, prie Dariaus ir Girėno skrydžio, ir prie Vasario 16-tos minėjimų. Pati apylinkė istorinį įvykį – įstojimą į ES, o kartu ir Motinos dieną, šventė 2004 m. gegužės 2 d. Suruošta: Baisiojo Birželio minėjimas, kuriame dalyvavo LR gen. konsulas Mindaugas Butkus, 100 metų spaudos atgavimo sukaktis ir Kovo vienuoliktosios 15-toji sukaktis ir kt. Pranešimą užsklendė išreikšdama padėką valdybos nariams ir visiems nariams, kurie lankosi apylinkės rengimuose parengimuose ir remia valdybos veiklą.

Iždo pranešimą padarė kasininkė Josephina Senken. Painformavusi apie gaunamas pajamas ir išlaidas,

pranešė, kad kasoje randasi 4,750.80 dol.

Kontrolės komisijoje aktą, kuriame “... viskas vedama tvarkingai, visos pajamos ir išlaidos pateisinamos pateiktais dokumentais”, perskaitė Kęstutis Bileris.

Kultūros reikalų vadovė Ramutė Česnavičienė kalbėjo apie ateinančiais metais Chicagoje įvyksiančią Tautinių šokių šventę. Pastebėjo, kad joje žada dalyvauti ir Aldonos Marijošienės ruošiami šokėjai. Taip pat buvo išgirsta maloni žinia, kad muz. Gintarė Bukauskienė organizuoja chorą. Repetuoti pradėsianti ateinančių rudenį.

V. Jankauskienė kalbėjo apie JAV Kongreso rezoliuciją (ją paruošė kongresmanas John Shimkus), kurioje reikalaujama, kad Rusija pripažintų, jog Sovietų Sąjunga okupavo (ne išlaisvino) ir neteisėtai prisijungė Lietuvą, Latviją ir Estiją. Ragino nedelsiant skambinti, arba rašyti laiškus savo kongresmanams.

Dabar jau buvo priartėta ir prie rinkimų, kuriuose balsavo 41 narys.

Į valdybą išrinkta (arba perrinkta): Vida Jankauskienė (40 balsų), Ramutė Česnavičienė (27 b.), Monika Kungienė (30 b.) ir Jonas Kunca (30 b.). Kandidate liko Monika Sabalienė (23 b.)

Apylinkės išdą kontroliuoti patikėta: Kęstučiui Bileriui, Marytei Kumetienei ir Kostui Norvilui.

Susirinkimui artėjant prie pabaigos LB NY apygardos valdybos narė Danguolė Pašytė papasakojo apie Lietuvos TV atstovą Andrių Tapiną. Jis yra atvykęs iš Lietuvos, lankosi po įvairius lietuvių telkinius, filmuoja lietuviško gyvenimo detales ir žada paruošti dokumentinę filmo juostą.

V. Jankauskienei pasiūlius, darbščią, uolią ir pareigingą narę Malviną Klivečkienę pakelti į garbės nares, susirinkusieji pritarė, nepagalėdami plovimų.

Sklandžiai praėjęs susirinkimas buvo užsklęstas giedant Tautos Himną.

p.palys

Knygos - geriausia dovana

“Darbininko” administracija skelbia knygų išpardavimą, kuris tęsis visus 2005-uosius metus. Knygos yra išparduodamos labai žemomis kainomis. Prašome visų skaitytojų pasinaudoti tuo išpardavimu, jei ne dabar, tai ateityje.

Laukiame Jūsų,
mieli skaitytojai, nuomonių,
patarimų ir pasiūlymų
“Darbininkui”:
tel.: 718-827-1351
fax: 718-827-2046
e-mail:
darbininkas@hotmail.com

“Neringos” Stovyklos

LIETUVIŲ KALBA

Liepos 3-9 d.d. – Šeimų stovykla
Liepos 10-24 d.d. – 10-16m. vaikams
Liepos 24-30 d.d. – 7-10m. vaikams
Liepos 24-30 d.d. – Tėsinys 13-16m. vaikams
Rugpj. 21-27d.d. – Dvikalbė stovykla studentams
Rugpj. 28-Rugs. 5 d.d. – Aštuonios Meno Dienos
Neringoje Suaugusiems

LIETUVIŲ KILMĖS STOVYKLAUTOJAMS ANGLŲ KALBA

Birželio 25-29 d.d. – Šeimų stovykla
Liepos 31-Rugpj. 13d.d. – 7-16m. vaikams
Liepos 13-20 d.d. – Galimas tėsinys 13-16m. vaikams

info@neringa.org * www.neringa.org * 978-582-5592

Neringa Inc. su Nek.Pr.Marijos Seserimis organizuoja ir praveda stovyklas "Neringos"
stovyklavietėje Vermonte

RETURN SERVICE REQUESTED

341 Highland Blvd.
Brooklyn, NY 11207-1999

DARBININKAS

SOCIETY OF FRANCISCAN FATHERS OF GREENE, ME

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAID
BROOKLYN, N.Y.
Permit NO 5417